לפחות פעם בחיים את חייבת לעצמך יצירה שמעבר לזמן, בזהב 18 קראט ויהלומים נקיים.

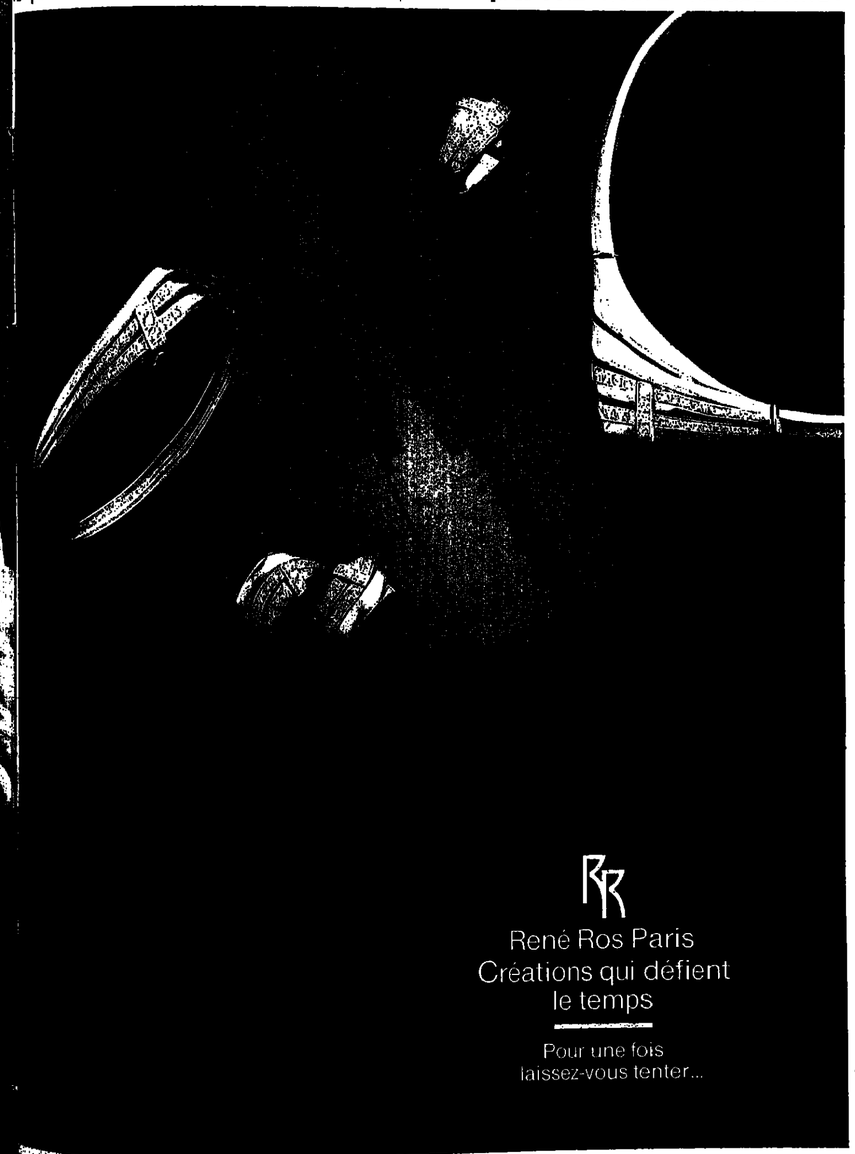

René Ros Paris
Créations qui défient
le temps

Pour une fois
laissez-vous tenter...

רנה רוס-פריז נציגים בישראל: **הבורסה לתכשיטים**

תל-אביב: דיזנגוף 98 (ליד הכבר) טל. 03-246194 ירושלים: בן-יהודה 4 (במדרחוב) טל. 02-231524 חיפה: רח' הנביאים 16 טל. 04-664111
הצפון: דרך עכו 14, קריית ביאליק טל. 04-727523 טבריה: רח' הירדן פינת הבנים טל. 06-720238 חולון: טרקולוב 54 (פינת קוגל) טל. 03-5053545
אשקלון: בנין שקמים, הנשיא הראשון 7 טל. 051-38764 ראשל"צ: רח' ד"ר בוסינסקי 65 טל. 03-945524 רעננה: רח' אחוזה 104 טל. 052-25455
באר-שבע: רח' הרצל 112 טל. 057-34469 אילת: מרכז מסחרי שלום 7 טל. 059-76822 נשמח לשרתכם בימי השבוע: 9.00-20.00 וביום ו' 9.00-13.00
מכבדים כרטיסי VISA ויזה דיינרס ישראכרט במזומן או בתשלומים.

השבועון לחברה,
לתיירות ולרכב
גליון מס. 162
כ"ט בתשרי תשמ"ט, 10.10.88

לאלף

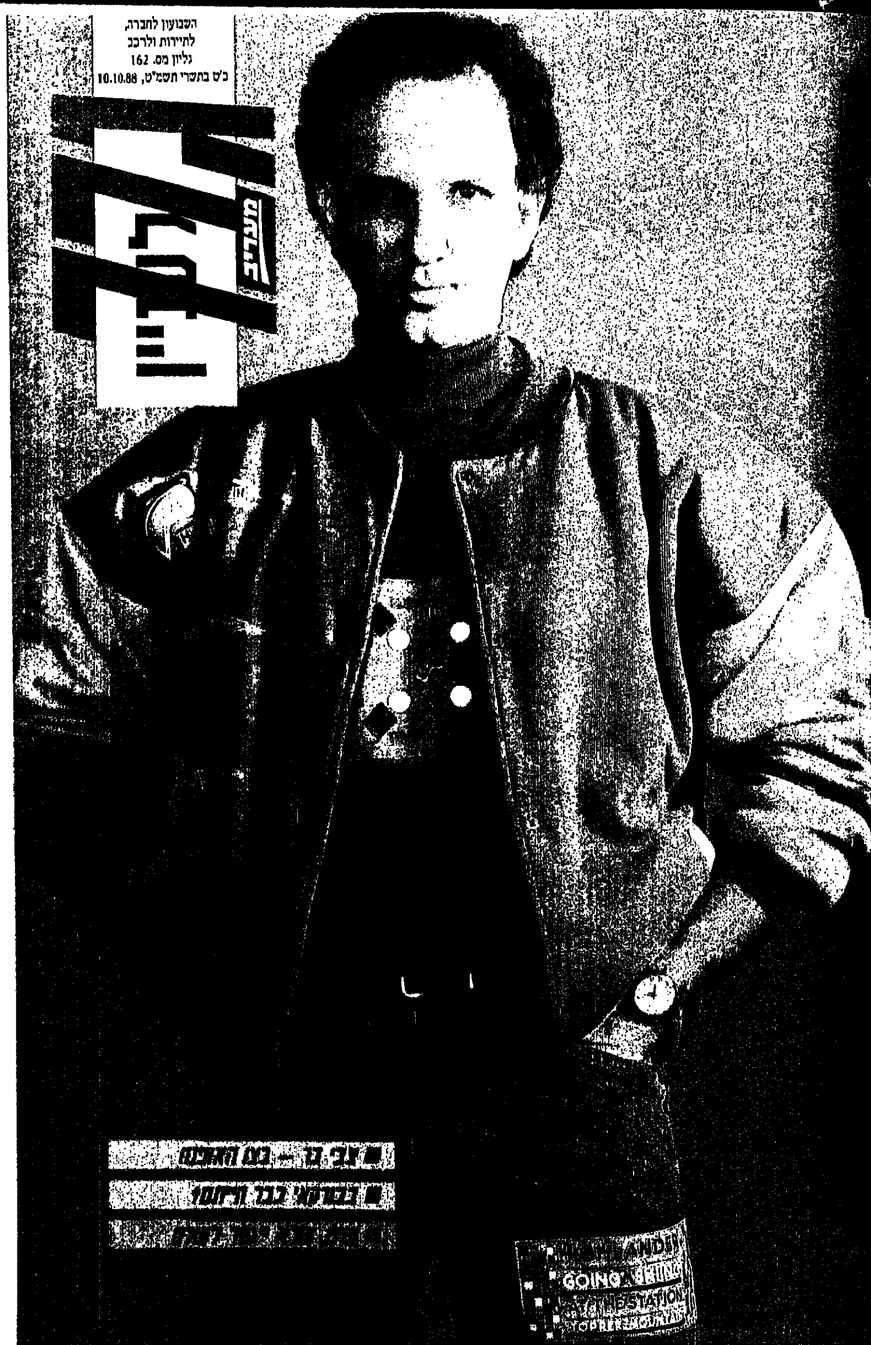

■ בלי לב – בלי הראש

■ [illegible]

לאולטובה

ברכות ואיחולים לפתיחת החנות
והמשך עבודה מוצלח

סטריאו כץ
באליק 10 ראשל"צ
מוצרי חשמל בתיים ומערכות סטראו

לאולטובה

ברכות

אוירית
מערכות צליל
בע"מ
גרשון ועדי

לאולטובה

המשך הצלחה
זיו יעוץ תכנון וניהול
פיננסי וביטוח
רח' מחשמונאים 81, ת"א, טל. 5610980

לאולטובה

המשך עבודה פוריה
סטריאו סטאר (חזי ומשה)
מיטב המערכות והרמקולים + ציוד מקצועי
כתובת: דבוטינסקי 100, פ"ת, טל. 9241567, 9246699

לאולטובה

ברכה להמשך הדרך תוך שיתוף פעולה פורה
מאחלים
י. גרייזר סובני מכס
טל. 237641

לאולטובה

ברכותינו הנאמנות
סנסור קניון איילון
אבא חלל רמת-גן
חפרכו הגדול למוצרי חשמל
מבחר מערכות חסטריאו הגדול ביותר בארץ.

לאולטובה

אתכם להמשך מוצלח
אחים שטראוכלר

לאולטובה

ברכות
מסטריאו
ענבי
הגלה 62
תל-אביב

לאולטובה

זר פרחים
מאחלים
ליאור - דדין לוי
צדוק שירזי ובניו

לשי

שא ברכה להמשך בתנופה אדירה
SHIRI שירי מעגלים
מערכות סטריאו, הגברה ותאורה ממוחשבת
רחוב הרצל 69, חיפה, טל. 04'671273

מוגש ע"י ארטל, רוברות מיוחדות במעריב – טל' 03-5103858/9

המשך חנוך ברטוב

ירידי במוסקבה

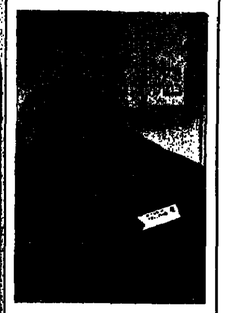

להשיג בחנויות הספרים
ברחבי הארץ
ובחנויות ספרית מעריב:
ת"א, דרך פ"ת 72 א'
חיפה, בן-יהודה 29
ירושלים, הלל 16
ב"ש, קק"ל 90

מזל איילה

מזל איילה

שש כנפיים לאחד

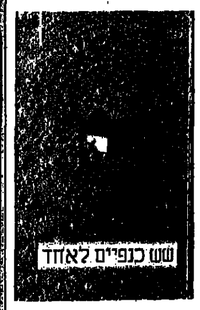

תלוש הזמנה

לכבוד ספרות מעריב
רח' החילזון 3, רמת-גן 52522

נא לשלוח אלי את הספר/ים המסומן/ים ב-×

- ☐ ירידי במוסקבה — במחיר 21.50 ₪
- ☐ מזל איילה — במחיר 19.00 ₪
- ☐ שש כנפיים לאחד — במחיר 26.50 ₪

שם _____
כתובת _____
ת"ז _____
מיקוד _____
טל' _____
תאריך _____
חתימה _____

ספרית מעריב

ספרים מביא טוב –

הגיע מכתב

6 אופנה — צניקה בר עם המידוסים
7 יאסר — שוקן בחזקן
8 טיפ — בייגל על הכוכך
10 חיי שעה — טביזיונטה לבנון
12 ים — שיוט הערים
14 רכב — מעצב הבית של אודי
16 עסקי אויר — לשוט אל על
17 לפני 40 שנה — מבצע אנטבה
21 עם התרמיל — עם זוכר לבודקאי
22 קום והתהלך — בדרכו של יואל דפל

בשער

לנגר הישראלי ישנה היום הנכונות לאמץ כל חידוש אופנתי ולהיות מעודכן בכל מה שמתחולל רק התלבש, אלא אף כתב ואייר. "לא הולך יחף" – בעמוד 6.

גליון מס. 162
כ"ט תשרי תשמ"ט, 10.10.1988

עורכים:
תחילה עופר, משה לרר

עורך גראפי: שפי דגן

מערכת:
טלפון: 439-268, 439-242 (03)

מודעות:
גילה שנייבר, מימה בלוי
טלפון: 439-474 (03)

© כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

למען ילדים חולי סרטן

■ TOUR PEIPER הנו מפעל המתקיים מדי שנה ברחבי גרמניה ומטרתו להרים תרומה למען בתי-חולים וגופים אחרים המטפלים בילדים חולי סרטן, ומלווה במסע אופניים הכולל מסע הנרמה ברחבי גרמניה.

פרופ' מריין למפרט, מראשי האגודה הגרמנית למלחמה בסרטן ומנהל בית-חולים המתמחה בטיפול בילדים חולי סרטן, הגיע לארץ בראשות קבוצה המונה כ-80 איש, למסע אופניים המתקיים בימים אלה. בין הרוכבים אלופי אולימפיאדה לשעבר, הורים לילדים שחלו והחלימו או של ילדים שנפטרו מהמחלה.

תרומת המפעל תינתן לגב' פרוי אבן, נשיאת האגודה למלחמה בסרטן בטכס שייערך עם הגיע מסע האופניים לירושלים מחר (יום ג', 11.10) בחוצות היוצר, בחסותו והשתתפותו של ראש עיריית ירושלים, מר טדי קולק. התרומה שתתקבל תסייע לאגודה בקידום יעדיה בנושא חשוב זה.

את הקבוצה הביאה לארץ משרד "עמיאל טורס בע"מ, שצברה במשך 11 שנות פעילותה נסיון רב באירגון קבוצות ייחודיות ובהבאתן לישראל.

לא מרמולדה אלא מרמולטה

■ בתאריך 19.9 קראתי במוסף "גבר לעניין" כתבה על הרולומיטים. חודתי לפני כמה ימים משם לעניות דעתי – כמה מהעובדות שונות מהמופיע בכתבה שלכם.

חלק הרולומיטים שנכתב עליו ב"גבר" אינו נקרא "מרמולדה" (ריבה) אלא מרמולטה, שאינה אלא המיסגה הגבוהה ביותר ומתנשאת לגובה העולה על 3300 מ' מעל לפני הים.

כיצד מגיעים לרולומיטים?

יש רכבת אכספרס ישירה לבולצאנו, הוצאת בשעה 9 בבוקר ומגיעה בשעה 1 בצהרים. בולצאנו נמצאת במרכז החבל והיא גבורה של דרום טירול. עיר יפה, עתיקה. כתב הרשימה ב"גבר" הכתיר את קורטינה ד'אמפצו כעיר הראשית. לא נכון. קורטינה נמצאת בחלק מזרחי של הרולומיטים והיא עיר נופש וספורט מפורסמת.

יכולים גם להגיע לרולומיטים גם מווינה, אוסטריה. נוסעים דרומה דרך העיר לינץ שנמצאת כבר ברולומיטים, אבל עוד באוסטריה, ומגיעים לקורטינה. מפה אפשר להמשיך עד בולצאנו ומרנו (עיר נופש ומרפא אם מפורסמת).

אני יכולה לספר עוד הרבה על הרולומיטים, אבל אסתפק בדברי אלה.

פתרון הקודם: חנה אוהלפי

איזהו רשיון בינלאומי?

■ בעקבות הכתבה על מ.ס.ר. ("מדרך חברות" 5.9.1988): יש לי רשיון נהיגה (מוקסן) של משרד התחבורה, מספרו 262073, שהוא רשיון נהיגה תקף בחו"ל. לשאלתי בטלפון, נאמר לי מ.ס.ר. כי הר"ל שיון הנ"ל אינו תקף בארה"ב ובקנדה ועלי להוציא רשיון בינלאומי באמצעותם. כך

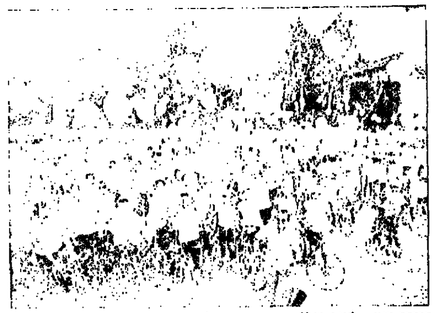

הפגנת מאות בלונים בגודל עצום, מידות של יותר מ-100 מ' בשתיים, ציינה בשבוע שעבר את פתיחת "הסובב הגדול של מי" – מסע אופנים שהפרש מי' ניידות לבני 16 עד 18, בהנחיה לגבור עידוד בדרכים. הבוקר, לאחר 50 קמ', מתיצבים ליעד בדשמן ובחירה, אזרחי עיר יאנה לפגוש לעם בדרכי. המיבלי יפהכות המיעבר האלוטות לבניות הארצות, שעיקרה בסדלך הבסע דרום בחיות בעיבא.

עשיתי. בהמשך, לפרתי עוברות אריות: בפי ניפי אוים להכבות בכוניות בנבלי התעופה של מיאמי וכל פנסיקולה בפולירדה, לא הסכימו להסביר לי רכב בגנו הרשיון הבינלאומי שקיבלתי במ.מ.ס.ר., אלא אך ורק בגנו הרשיון הפיקטן הנ"ל של מיסרד התחבורה, שלבולי לקחת גם אתו אתי לחו"ל.

תל-אביב אבנון שלמון

שמיניות באוויר

■ הופתעתי בהחלטת הסלוויזיה להוריד את התוכנית שמיניות באוויר. אני אפנם צופה מעט מאוד בסלוויזיה, אבל זו אחת התוכניות המעטות שהתכדתי בצפייתן והיא, לדעתי, אחת התוכניות הטובות של הסלוויזיה הישראלית לילדים ולנוער, אם לא הטובה שבהן. האם, כפי שקראתי בעתון, הסיבה היא "עייפות ההומר"? האם כשום שהתוכנית כבר "שנה"? הרי "שמיניות בר ווד" נשארה תוכנית מצוינת, המצינה בכל פעם נשא חדש, שעל פי רוב נהחלט ראוי לתשומת הלב. עם הכבוד לתוכניות כמו:

"כלום ארגע חכם והצי", "ורבוכים", "מתגלגלים", "הכובוכים" וכו', הן בתאימות יותר לבני הסס בלבני מס"עשרה. על כן, הסוב מאוד לדעת, רווקא להסאיר את "סמיניות באוויר" על המיתקן, היות סהיא תורמת רבות לנוער – ובכך כוחה ויהדהד.

קיבוץ יגור שלמית שמעוני

רכבת תחתית

■ אינני יודע מתי יגכו להקמת תכנית לרכבת תחתית כעיקוייה מאור להועיל לעיר בסדר גודל של תל-אביב. אך דבר אחד ברור לי: עד לסוף המאה הנוכחית לא תתבצע הדבר ולכן כל הדאגות הן מבני הלל אה בכלל זה. "דראגו אחרים. "אנאיים ?!

מה שעל הרשויות לדאוג, לפי שעה, למען נוכל לקיים חיי יום יום הקיצים בתחבורה שלנו, זה רכת כבישים רציניה, הרבה יותר טובה מזו שיש לנו עכשיו. ואת זה אפשר, ללא ספק, לעשות מהר יותר.

תל-אביב שמוחה גרשון

שר חחבורתנו מכה שוב

■ (בתוספת, לאות הזהרות עם מכתבו של אביק והבי יחידי, במיוחד הזו).

לרגל התגיב, בסופי הסבוע וכעיבר בימי סיסים / טוב הוא מוכש את ארץ בסערה, סר הכבישים / רק שהעגם זה לא כמבב אישי מאור לכל בן מסשהה / הפעם – זה מודעות ענת, תמונה וגם ברבה / הפעם הוא מציץ אלינו, הטר, מבל העתונים / לבי מרוצה לראות אותו, ולמי שאינם מעוניינים / הפעם הסר כבר ללא הרביץ תפי מיליון בולים / כי בלמון שלו נגמר הרוק, אולי גם הסקלים / אך בעתון נוכל לקרוא חכמת נאון הדור / כי בכל דור ודור קם להוסיפנו איזה שהוא כרידור).

אז ככה זה הפעם – דברי עגלון לעם הפוס: שכוב לנו מאוד לנסוע באוטובוס / שלא ניתקע במקקים הוא דואג לנו הסר / ושלא ניבש בשמש, קם מיובש ומיוסר / ושנגיע לעבודה מריים ורעננים / וסנרגיים גם בארץ האש כמו בענגים / דקהסר בחלון הכמוג יסיס את הוילון / יראה את כל העם באוטובוס מרחך המלח / הוא יוכל להתבונג ולסכם ללא היסוס / טוב ונרכר – היות עם ישראל בתוך האוטובוס.

מה נפלאו ועצמו מודעות הענת / איך שפם שנסע ברכבו ונתגנ / הוא נוסע עכשיו ברווחה באוטובוסים / ומשאיר כבישים ריקים ולבוסים / וגם שרנו הגאון, סר המחבורה / יגיע אל היעד שלו במהרה / והיעד, כן ניהשהם, הפעם דרך הענתון / הענת – אין שני לו – הוא יעד הסלטון".

ודד השירון דיר בן-דאשר

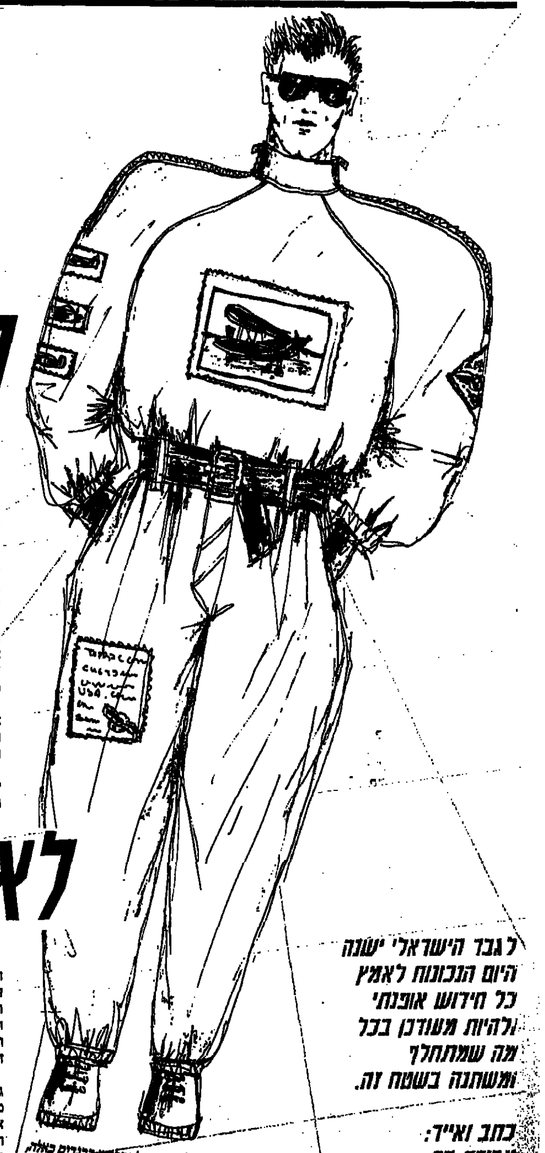

לא הולך יחף

לגבר הישראלי ישנה היום הנכונות לאמץ כל חידוש אופנתי ולהיות מעודכן בכל מה שמתחלך ומשתנה בשטח זה.

כתב ואייר: צביקה בר

אמרה "סנדלר תמיד הולך יחף" מתארת מצב המתאים, אולי, למרבית המקצועות. מצב בלתי אפשרי כשמדובר במעצב אופנה. כמעצב, המציע ואף קובע לאנשים כיצד להתלבש, אני נתון מסביב הרבים לביקורת מתמדת של הסביבה, המצפה ממני להיות לבוש בהתאם ל"אני מאמין" האופנתי שלי, אותו אני מבטא בעיצובי.

כיון שאני אוהב בגדים נוחים, טבעי הוא לגבי לעסוק בתחום האופנה הנקרא בעגה המקצועית "אופנה ספורטיווית". אך לא מדובר כאן בבגדי ריצה או התעמלות, אלא באותו סוג של בגדים המלווה את האדם במשך מרבית שעות היום, מאפשר לו לחפקד בצורה הנוחה ביותר ויחד עם זאת להראות "נכון" מבחינה אופנתית.

בלבוקיה במעצב בתעשיית האופנה, אין ולא קיים אולי אותו זוהר המלווה את עבודתם של מעצבי האופנה העילית. ואולם, לדעתי, הסיפוק רב יותר. עד היום, אני עדיין נרגש למנוע בחוצ בארץ וגם בחו"ל, עשרות אנשים הלובשים את הבגדים אותם עיצבתי עבור טופר.

בקולקציות שאני מעצב עבור חברה זו יש חלק נכבד לאופנת הגברים. אותה ההפתעות הגדולות שלי בשנים האחרונות, הוא התהליך שקרה לגבר הישראלי ביחסו לאופנה. לגבר הישראלי ישנה היום הנכונות לאמץ כל חידוש אופנתי ולהיות מעודכן בכל מה שמתחלף ומשתנה בשטח זה.

לדעתי, אחת הסיבות לכך היא, הרצון להשתייך לעולם המערבי, אשר את חידושיו אנו מאמצים במהירות גם בשטחים אחרים. סיבה נוספת – השפעת הטלוויזיה ומרסי ה"ווראיטיז", המביאים לבית את אלילי הנוער ומורדנים לחקות את סגנון לבושם.

את הבגדים שלי, אני רוכש באותה חברה בה אני עובד זה ארבע שנים. קשת המוצרים מאפשרת לי להיות לבוש "נכון" לפי טעמי והשקפתי, במשך כל שעות היום.

אנו אוהב לדמלבש בבגדים כאלה, מסדירות שבראה המיסיסי שעיצבתי לי"טופר" לתרוף הקרוב.

בשעות הבוקר, שזן גם שעות עבודתי, חביבה עלי קשת הצבעים הקיים בגון: ארוס, ירוק, כחול וכדומה, המשתלבים היטב עם מכנסי הג'ינס הקשורים והיוצרים יחד מראה צעיר ודינמי. בשעות אחה"צ והערב, אני מעדיף קשת צבעים שקטה יותר, הכוללת את גוני החאקי, הפישתו והצבעים המעושנים היוצרים מראה-נינוח ומתוחכם. בשעות הלילה, המיוערות לבלויים, חביב עלי ביותר הצבע השחור. בגלל המראה המהמרר והמסתורי שהוא מעניק.

גם בקולקציית הייצוא של "טופר" לחורף 89', תופסים בגדי גברים חלק נכבד. אחת הקבוצות בה נקראית מראה הטיפים. משולבים בה מראה עכשווי ואף עתידי, עם התרפקות אל העבר: אלמנטים מתולדות התעופה, בעיקר ממלחמות העולם הראשונה והשניה, לרוגמה צילומים של טייסים וממטוסים מאותן תקופות, מרוצרים לבגדים בחפרי דיג. זו, לדעתי, "מראה" זה יוכה להצלחה רבה בקרב הצבריים. מי מאתנו לא חלם אי-פעם להיות טייסת ■

שוקי בוזוקי

כל המכורים למוסיקה יוונית מכירים אותו. זוגים באים להתייעץ איתו, משוגעים לדבר עולים אליו לרגל. שוקי נשיא, הגורו של המוסיקה היוונית האמיתית, מביא את הבשורה מחנות קטנה בדרום ת"א.

ילי פרידלנדר

כל המכורים למוסיקה יוונית מכירים אותו. בשנתיים האחרונות, מאז "עינגים שלי" של פוליקר והקונצרטים של יורגו דאלארס בהיכל התרבות ובקיסריה, מחפשים אותו מאות מכורים חרשים. "צלילי הבוזוקי", החנות הקטנטונת של שוקי נשיא, בן 32, ברחוב העליה בתל-אביב, היא המקום היחיד בארץ שבו אפשר להשיג את הלהיטים הכי חרשים ביוון וגם קסטות וידיאו של דאלארס, גליקריה, דיונסיו, מרינלה, קונצרטים וכל הכוכבים הגדולים של עולם המוסר היווני שהוא עשיר, מורכב, רציני ומעניין הרבה יותר ממה שחושבים.

אחרי הסרט "רבטיקו" ושירי הרבטיקה של פוליקר שפתח את הדלת בארץ לדאלארס, באים הנה כל המופשים. שוקי, בחור חביב ושקט, איננו מוכר סתם. הוא המוכר המכור בעצמו.

כיוון שהשגעון שלו בחיים הוא לחבב עלינו את המוסיקה היוונית האמיתית, הוא גם עזר להפיץ אותה בארץ. כמעט ואין מקומות אחרים. בשנה האחרונה, חלום חייו הולך ומתגשם. שוקי הוא הנער שעשו לו בר מצווה ב"אריאנה" על ספת הים ביפו, ושרצה למכור מוסיקה יוונית כשיהיה גדול.

ילדות ביפו, עם חלון לים התיכון, אבא יליד תורכיה ואמא צברית, שהוריה עלו מלבנון. "מגיל אפס", אומר שוקי, אבא לשניים, "התחלתי לשמוע מוסיקה יוונית ומגיל שש התחלתי לאהוב אותה".

בבית שמעו את קונצרטים שער היום הוא המר האהוב עליו, כמו על כל הקהילה היוונית בארץ. גם כשנוצצים כוכבים חדשים בשמי יוון, כאן שומרים אמונים לקונצרטים הישן והטוב. ותקליט חדש שלו הוא מאורע משמח. בארץ שמעו באותה תקופה את אייס

ל המכורים למוסיקה יוונית מכירים אותו. בשנתיים האחרונות, מאז "עינגים שלי" של פוליקר והקונצרטים של יורגו דאלארס בהיכל התרבות ובקיסריה, מחפשים אותו מאות מכורים חרשים. "צלילי הבוזוקי", החנות הקטנטונת של שוקי נשיא, בן 32, ברחוב העליה בתל-אביב, היא המקום היחיד בארץ שבו אפשר להשיג את הלהיטים הכי חרשים ביוון וגם קסטות וידיאו של דאלארס, גליקריה, דיונסיו, מרינלה, קונצרטים וכל הכוכבים הגדולים של עולם המוסר היווני שהוא עשיר, מורכב, רציני ומעניין הרבה יותר ממה שחושבים.

אחרי הסרט "רבטיקו" ושירי הרבטיקה של פוליקר שפתח את הדלת בארץ לדאלארס, באים הנה כל המופשים. שוקי, בחור חביב ושקט, איננו מוכר סתם. הוא המוכר המכור בעצמו.

כיוון שהשגעון שלו בחיים הוא לחבב עלינו את המוסיקה היוונית האמיתית, הוא גם עזר להפיץ אותה בארץ. כמעט ואין מקומות אחרים. בשנה האחרונה, חלום חייו הולך ומתגשם. שוקי הוא הנער שעשו לו בר מצווה ב"אריאנה" על ספת הים ביפו, ושרצה למכור מוסיקה יוונית כשיהיה גדול.

ילדות ביפו, עם חלון לים התיכון, אבא יליד תורכיה ואמא צברית, שהוריה עלו מלבנון. "מגיל אפס", אומר שוקי, אבא לשניים, "התחלתי לשמוע מוסיקה יוונית ומגיל שש התחלתי לאהוב אותה".

בבית שמעו את קונצרטים שער היום הוא המר האהוב עליו, כמו על כל הקהילה היוונית בארץ. גם כשנוצצים כוכבים חדשים בשמי יוון, כאן שומרים אמונים לקונצרטים הישן והטוב. ותקליט חדש שלו הוא מאורע משמח. בארץ שמעו באותה תקופה את אייס

מאן ומריפונאס ולשוקי כאב מרוע לא מכירים כאן את המוסיקה היוונית האמיתית, זו שבאה מעמקי הנפש היוונית. קולות וצלילים מהמרעדונים בין פיראוס לאתונה ומהמלאקה של שנות השמים.

שם שמעתי את תזמורות הבוזוקי והבגלמה והמרים והזמרות המבוגרים שהפכו מאז לאגדה, וראיתי איך יושבים אנשים ושותים עם המוסיקה, ומעשנים ומתאנח קמים ומנפנפים כוס ואיש עם ודוקר לבדו איך שבא לו.

לשוקי היתה ילדות יוונית בארץ ישראל. כשבני גילו הלכו לתנועה ורקדו "שומה אתא" או התנועעו במסיבות סלוניות עם קליף ואלוויס, הוא הלך בימי שבת אחרי הצהרים עם הוריו לשילת הישנה בתל אביב. היו יושבים בקפה "אתונה" (איפה שהיום המסעדה "המיילת") ושומעים מוסיקה יוונית. לפני כן היו ב"אריאנה" שם אכלו בשבת בצהרים לצלילי המנולה והקולות.

בראשית הקיץ שעבר היה כאן ראלארס והקסים את הישראלים. שוקי נשא, שהחליט להתערבם ממיכבר מוסיקה יוונית, כבר לא צריך לחזר אחרי הקהל ולהסביר להם שיש מוסיקה יוונית אמיתית. הוא חי בצניעות עם משפחתו בנבעתיים ואסיר תודה לפוליקר, הילד היווני בקרית-חיים כפתח לו את הדלתות. פוליקר לא עבר כ"עינגים שלי", המסיך ב"אפר ואכל".

זמרים ומרות באים אל שוקי כדי שיעזור להם למצוא שירים יווניים, והוא, כיד אמן, מוכר להם גם את מה שלא האמינו שיוכלו למצוא. זה האיסר שלו.

ועכשיו יש לו חלום חדש: להגיש בדרום שעה של מוסיקה יוונית. ויש לו כבר את הסרך שלו: ראשון יהיה קואנדרים, השני ראלארס, השלישי אנשים פאריוס ואילו הזמרת שלו ושל הרבה אנשים תהיה מאליצה. ■

רפול מאמין בנ"ל

■ ראש רשימת צומ"ת, רפאל איתן, אינו מאמין בהתחייבויות בעלמא, שאינן משוגנות בחתימה על נייר. בימים אלה כינס רפול את כל 36 המועמדים הראשונים של צומ"ת לכנסת, והחתים אותם, בטקס חגיגי בבית־סוקולוב בתל־אביב, על אמנה שתקבע את התנהגותם של נבחרי הכנסת הבאה.

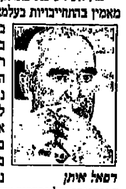

רפאל איתן

מועמדי הרשימה מתחייבים שלא לערוך מצומ"ת לסיעה אחרת בכלשהי בכנסת, להקים דיש כל שמנם ומרצם לעבודה בכנסת בשלי־חות צומ"ת וברוח עקרונותיה, לפעול בצי־בור לטובת צומ"ת על־פי קביעת מזכירות התנועה, להתפטר מן הכנסת אם יאושר "החוק הנורווגי" ואם תצטרף צומ"ת לממש־לה, וגם לפעול לצמצום זכויות היתר של חברי־הכנסת.

בצומ"ת כבר לא יוכלו להיות עריקות, אלא אם כן יחליט מישהו לצמצף לא רק על המוסר אלא גם על האמנה ועל חתימתו עליה.

מנחם רהט

תצוגה של כושב ושרידים בקאנטרי קלאב "הדקל" שנפרצה באחרונה בשטות בכלי בצמון תל־אביב. חברת "קזווים", המייצגת פרנית מוצרי טיפוח לגבר, שברה שרידיהם של בחורים שחוסים ושרידיים, שידגניבו לפזר מן הגיחרה הפסדרי על הטשטים בקאנטרי החדש.

נסיגה מהצומת

■ מפגש כלתי צפוי בין צעירי הליכוד למנהיג צומ"ת רפאל איתן, בסוף הבוראי בבארשבע, הוביל לעימות בין שני הצדדים לעיני עוברי־אורח במקום, והסתיים בהתפטרותו של רפול מפני צעירי הליכוד.

איש מהצדדים לא ידע בהגיעו לשוק הבדואי על הריב הפוליטי שהגיע באותה עת לשוק. צעירי הליכוד, בראשות גיל פסמונוב, החלו לחלק כרטיסי ברכה לשנה החדשה, כשלפתע גילו את רפול מולם. רפול לא נבהל וביקש מהצעירים את המיקרופון הליכודי כדי לתקוף דרכו את הליכוד והוא אף הבטיח, ברמקול, באוזני כל, כי הליכוד עוד יתחנן לפניו אחרי הבחירות שיצטרף לקואליציה שלו.

ויקי איילון הוא מנהלת מרכז הדרכה של "רבלון". אולם המנכ"ל, יעקב ברק, דוצה לומר "גם אני יכולי זקן, בדגם תודרוך שהתקיים במרכז הדרכה של ההברה, דרשה המנכ"ל את ויקי והסך תיאוריה למעשה.

ער מהדה התפתח עימות בין הצדדים. גיל פסמונוב, מנהל מטה הבחירות של הדור הצעיר בליכוד, טען ברמקול באוזני רפול: "הצומ"ת של רפול מסוכן משום שהוא עלול לפגוע שמאלה ולסכן את המדינה או לפגוע ימינה ולחוזק את המערך, בעוד שהליכוד מציע דרך ישרה קדימה, ללא צמתים, לעבר השלום והבטחון". העימות המיקרופוני התנהל ברוח טובה, אולם רפול החליט שחבל על הזמן וצריך להמשיך הלאה. הוא

העדיף לנתק מגע עם צעירי הליכוד כשהוא ממלמל באוזניהם: "טוב, הפעם ניצחתם, אני נסוג...".

קומנדו רייסר

■ ראש מטה האירגון בליכוד, ח"כ מיכי אל רייסר, אינו מאמין במוטיוצה כשלעצ־מה. צריך, הוא סבור, לעודד או־תה. לפיכך הקים במטהו יחידה לגר־רה ופיקוח, שנוע־דה לעקוב אחר פעילותם של המ־טות ברחבי הארץ, ושמתקראת בעגה המפלגתית: "קומנ־דו רייסר".

מיכה רייסר

לחמי הקומנדו פרשטים במפתיע על המ־טות האזוריים והמקומיים, בודקים נוכחות, שילוט, הערכות, שעות עבודה, וכדומה. בליכוד מנמקים את הכוזה שבהקמת "קומנ־דו רייסר", בטענה שהיה הכרח לעקור אי אלו חריקות שנתגלו במספר סניפים באחרי נה.

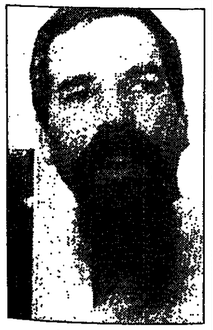

יואב דגן, מנהל מרזיאון הרצליה (בצילום), היה בין האורחים שהגיע לפתיחת תערוכתה של לאה בן־אריצי "על הבל דק", המוצגת בגלריה של עמליה ארבל. שם דתערוכה, לדברי הצייירת, מעיד על המצב במדינה. יואב דגן רוצה להבטיח את הישארותה של הצייירת בבמוזיאון שלו, בהרצליה, בשנה הבאה. והוא מקוה שעוד אז יישתרו בעיות החבלי...

להחחיל עם לקס ול גמור עם בלינצ'ס

■ בשורה לכל מי שהבילוי במסגרת הופך עבורו תוך זמן קצר לעינוי: למי שאין לו זמן לאפיה ולבישול מורכבים, או למי שכישוריו הגסטרונומיים מסתכמים בהרתחת ביצה קשה. למרוץ המוצרים הקפואים הצטרף באחרונה מוצר חדש: מי

ט י פ

לצלילי הבוזוקי ובריקוד הסירטאקי סיימו כמה מאות נוסעים ישראלים את חג הסוכות בסוף העונה הגרסתו באשקלון. את ערב הסירה "קשטה" להקת מחול מהאי כרתים בשם ישרדי כרתומי, המונה 12 רקדנים ורקדניות וישלישה נגני תזמורת עממית עם הלל, בוזוקי וכינור. מופע רבה הוזוי ביישראל, דימומרי לוגראס ורעיותו כריסטין, הוי אורחי הכבוד של סגר הנוסעים הזמנו ע"י בעלי הסגר, הדי לוגאי, לארוחת ערב חגיגית. הלהקה הזוזעת (בתצלום) שיוזתה באריץ בשטוייים, דפעיה גם בכנס נוער אירגי ברמת גן בסוף שסטמבר. כתב: עוזא יגב.

חברת "ביגל־נאש" – עוגות ופשטידות קפואות.

יובל סלע הוא האיש שמאחורי סידרת המוצרים החדשה. יובל, המנהל כיום את "ביגל נאש", אינו שף, אלא מומחה לשיווקמון. ארם מעשי מאוד, ממעט לדבר על עצמו, מעדיף להעמיד במרכז את המוצרים. למבור אותם ואלא מה זו ולא את עצמו. את המעט על הביוגרפיה שלו, היה צורך "לשאוב" ממנו במאמצים רבים ("זה הוא לא רוזונטי לנושא־הכתבה"), וכשמגיע הצלם ומציע לצלם אותו עם ביגל על הראש, מזהיר אותו יובל מפני בריחות כאלה, כי אוכל צריך להיות קשור עם נקיון וסטריליות. רצינו הבחור.

הוא גולד בקיבוץ משגב־עם, ובילדותו עבר לאזור ר"ג־גבעתיים, שם הוא מתגורר עד היום. חניך תנועת־נוער, מג"ד בסריון (סא"ל מיל.), בוגר כלכלה לימודי־עבודה ומינהל־עסקים. בן 38, נשוי + 3 ילדים בגילאי 16־11. לאחר עיסוק בניהול־מכירות בחברות מזון שונות נטל על עצמו, במארס '88 את ניהול "ביגל־נאש", חברת־בת של "שטראוס" מזה שלוש שנים.

הדריסה למזון קפוא שאפשר לחבריו בתוך דקות - תלך ותגדל. לדעתו של יובל, המוצרים החדשים של חברתו פותחו ע"י טכנולוגים ומומחי־יצור של "שטראוס", והם מיוצרים בפיקוח יומיומי של מעבדה. האני מאמין של יובל סלע הוא "לתת לצרכן את המכסימום מכל הבחינות: טיב־המוצרים (הם משתמשים, לדוגמא, בחמאה ולא במרגרינה), אופן הייצור (סטרילייות), האסתטיות של המוצר והאריזה. אנחנו משתדלים לסכור על הרמה של כל מוצרי "שטראוס".

ברשימת המוצרים החדרשה אפשר למצוא פשטידות של פטריות, בצל ויקוה, עוגות מוס־שוקולד, שוקולד וקפרים, גבינה עם משמש או אוכמניות, פאי תפוחים, פאי תפוחים ואגוזים ועוגת "הייר הבחור". כן יש בלינצ'ס, שיטה סוגי ביגל ובקיבוץ - פיצה על בסיס של ביגל.

לבקשתנו, מציע לנו יובל סלע תפריט יומי מלא, המתבסס על מוצרי־החברה:

בוקר: ביגל + לקס + כפרה גבינה, סלט יקוה, מיץ תפוזים, קפה.

צהריים: פשטידת פטריות ורג טיל; פאי תפוחים לקינוח.

ערב: חביתה, יוגורט, סלט יקוה; בלינצ'ס לקינוח.

עטרה מוסקוביץ'

יובל סלע. דאש שבאחרי הביגל. הפשטידות. צילום: עופר רגב.

קוסמטיקה לגבר
חדש וחדיש
פצעים • פגמים • שימנים
עור מודקן • חידוש חעור
לכל תגילים
23 שנות נסיון והצלחות
תרחקת שיער
בחשמל לצמיתות
באזור הפנים בלבד
קוסמטיקה לגבר, אבן גבירול 131 תל־אביב
טל. 03-5463996, 5467358

■ יידישע לסביות ■ אמהות יהדדיות. לא יאהבו את זה. בנות יהדדיות בשירות שלא שיצאות אוהבה אצל רופא מצליח או עייי מבטיח, אלא אצל לסביות בנות־ישיבה. הדי לכם: הדגנה בינלאומית של לסביות וחטושים, שנערכה הקיץ בביתי ערוות בברלין, בלשה פרוח של הלסביות היהדדיות. בכלל, דוה מה לראות שם, כפי שאתם רואים.
כתב ועילם: גיל קיטרי

הדגנה בינלאומית לסביות

עיצוב

ספרי עיצוב מוו"ל מהווים תענוג אמיתי וחגיגה לעיניים לכל מעצב. מאות דפי הכרומו, ההדפסה המשובחת והבריכה המהוודרת נאספים למוצר טופי מעולה מבחינה סבנית.

Graphis Design Annual, Graphic Design U.S.A., Typography, Illustrators וזן רק דוגמאות לספרים נהדרים אלו. מאות העבודות הגראפיות (איור, עיצוב, אריזות) נבחרות בקפידה ע"י צוותי שיפוט ויוצרות, בדרך כלל, רמה איכותית גבוהה ביותר מהבחינה המקצועית.

אבל כמו בכל דבר טוב יש גם רע. המדובר בתענוג לארוך. כאשר הספרים מגיעים ארצה (סטיתצקי מייבאו, מדובר בבר בתענוג יקר מאוד. והנה מצאנו כי ניתן להוריל את התענוג הזה. אפשרות אחת – לקנות את הספרים בחו"ל. אפשרות אחרת, ואפילו יותר זולה ומשוטה – להזמין בדואר. הכתובת: החנות של PRINT, אחד המגזינים היוקרתיים ביותר לעיצוב גראפי בארה"ב. דרך חנות זו אפשר להזמין כל ספר

ספרים עיצוב מוו"ל מהווים תענוג אמיתי

עיצוב, שיוצא לאור בארה"ב. החנות נותנת 5–10 דולר הנחה על המחיר הקטלוגי של הספר וגם רמי המשלוח על־חשבונה.

לשם השוואת מחירים – שתי דוגמאות מייצגות: Graphis Design Annual עולה בסטיתצקי 183 ש"ח בהזמנה מוו"ל, לאחר הנחתה, 54.50 דולר. לסכום זה יש להוסיף את ההיטלים הבנקאיים בארץ, המסתכמים ב־15% לערך. 66th Art Directors Annual עולה כאן 167.79 ש"ח ובהזמנה ישירה 39.95 דולר. את החישוב אתם יכולים לעשות לבד.

את המידע (מחיר, תוכן, פורמאט וכו') על כל הספרים (160 בסך־הכל) אפשר למצוא בפרוספקט עדכני שהוסק ע"י החנות. כתובת החנות PRINT Graphic Design Book Store, 6400 Goldsboro Road, Bethesda, MD 20817-9969 U.S.A.

גרישון עמיחי

טוב לקלמרים ■ הפרישה

■ פלמפי ■ זה שירות חדש לרכב משומש. לקונים ולמוכרים. בטלפון. המבקש לפרסם משלם 35 ש"ח תמורת מסר בהיקף קבוע, בו פרטי הרכב. המבקש לפרסם מתקשר לטלפון 03–5131388 המבקש להיעזר בשירות מחייג לטלפון 03–5131900 ושומע את המסר, מפי קריינית. השירות הוא פיתוח של חברת אפרת מטכנולוגיה עתידית.

■ עידוד רעשני ■ הם קוראים לזה "ציוד עידוד לאוהדי כדורגל", והמדובר הוא בתוספת רעשנית למגרשים. מערכת צופר אדיר אלקטרוני בשני דגמים, עם סולולה, המשמיע קול כמו של צופרי מכבי־אש בארה"ב, ראו, והזהרתם: שלא תיבהלו מהמיזוגה רעשני־מקורי של חברת שמבריר. (ריבוזנה שוק)

■ אופניים לפי שעה ■ שירות חדש לאנשים משוגעים על אופניים, שאין להם מקום לאכסון ואולי גם לא כסף לרכישת אופניים משוכללים: זמן בתיון היא חברה תל־אביבית להשכרת אופניים לתיור, לספורט, לבודדים וגם אופניים־לוגג, תמורת 5 שקל לשעה (יש גם מחיר לפרקי זמן שונים, לדוגמה 90 ש"ח לשבוע). מנהל החברה ישראל גבו מתכנן להרחיב את השירות לטיולים מאורגנים והשכרת ציוד לשוכרי האופניים. טלפון 03-447924.

■ מיזוג אחרורי ■ זה מעניין כל מי שרואג גם לרוחותם של הישובים במכונית בשמש האחורי. יחידת מזגן אחורית שסיתוזה חברת פילקר למזגני רכב. היחידה מורכבת מנא המיטען ומחוברת למזגן הקדמי. מתאימה במיוחד למכוניות גדולות. היחידה,

קטנה־יחסית (40X20 ס"מ), עולה 1,150 ש"ח.

■ מקסימיליה ■ הביקוש הגדול לשיכלול ויעול במיכון המשרדי הליך גם את מקסימיליה 7020 של זידוקס. קולטת מיסמכים ומרפיסה אותם על־גבי כל נייר, לבן וצבעוני, ועל שקפים – ולא רק על נייר צילום. מהירות התעבורה 18 שניות לנייר

■ לבני השמנון ■ כתבנו הבינוי־מינרח שבעיר ראו את מי הבשמים בשבעות עמוד־עצות הבעיטי כדי לחזקים את הגוף – 1.60 מ', ירכת ראש שבנתה והכרת בבשמיות, שתרפנה אומרות כי המימרים בכוכב דם הנמיות בוש־אה: 360 מי אוהד, 25 מי עוקב, 18 הדרשי עבודה והשיעור של 2.5 מיוחן שיח.

עין דר לא השמנים

טוד

עוד מספחי תערוכת סקיזריטי 88 שהתקיימה בכפר המכביה מכשיר להעברת טקסטים בדרך הטלפון באופן דיסקרטי להלוטין. זה הולך ככה: אתה מעוניין להעביר פרטי ריון שערכת עם קניין חשוב, ואשר בעקבותיו קשרת עיסקת מיליונים, שתולץ את חברתך מחבוץ. אלא מה, חלילה למישהו לדעת על כך, לשמוע על כך, לצותת לכך מתא הטלפון ליד, או באמצעות ציוד ואוזנה מרוחבת.

הפיתרון הוא פקסטל, מכשיר קטן מימדים שמאפשר להעביר את המסר באמצעות קווי טלפון, כשהוא מוצמן ולא ניתן לשיחוור. אתה שולף אותו מתיק, ומקליד במרץ את הטקסט באמצעות המקלדת, באנגלית. המדשסת המצורפת מאפשרת להדפיס על נייר את הטקסט.

אחר כך אתה מחייג את מספר הטלפון של איש סודך, מצמיד את המכשיר לשפופרת הטלפון ולוחץ על כפתור השידור. המכשיר כבר יראג לכל השאר: הוא יעביר את המומר, אך לא לפני שעידבל את המידע. אפילו אם משהו מצוחת לשיחה, כל שישמע הוא בליל של צלילים צורמניים. ואפילו אם בידי הנבל מכשיר בגודל תיקני. התקן אוטומאטי פנימי מאפשר לשנות את מהירות התגובה בזמן השידור, תוך בריקה מתמדת של איכות קו הטלפון. יש מדין רפים אוטומאטי לשידור מתמשך, מחולק לרפים חייגן בעל 99 זכרונות. 9,750 ש"ח.

(ריני ישראל)

קבוצת סובניון נסח רבנון

לחיים

שמרעות של יין הלבנון צצות ועולות מפעם לפעם בעיתונות המתמקדת ביין ובספרי־היין בבריטניה. ליתר דיוק, לא יין־הלבנון, אלא יין משובח ומעולה של יקב אחד בלבד שבארץ הארזים. שם היקב הזה שאטו־מוזר, כ־20 קילומטרים צפונית לביירות. הוא נוסד בשנות השלושים על ידי גסטון הושאר וכיום מנוהל על ידי בנו, פרי הושאר, שאת השבלתו ביינן קנה בבורדו ובזמן שאשתו מוזר אינו הגדול שביקבי הלבנון ואינו שולט בשוק היין הלבנוני.

תפקיד זה מצוי בידי יקב אחר, שהוקם בשנת 1875, סמוך לשנות היווסדו של יקב ראשון־לציון, על־ידי מסדר הישועים בקסאארה, ולרשותו ניקבות־מרתפים, חצובות בתר לאורך קילומטר וחצי. בימי מלחמת לבנון, בשלהי 1983, הגיע לידי קבוצת יין טקסס־סל נוסף, לא יוכל לפענח נכונה את הצלילים.

מי שיקלוט אותם נכונה יהיה השותף מהצד השני. הוא גם יראה את הטקסט במלואו על מסך המכשיר שלו. בלחיצת כפתור יוכל להדפיס את המידע על מדפסת המכשיר, והנה ביריון ממסך מודפס, כולל ה"סודי ביותר" בראשו. היצרנית, טוקסט ליימ, מציעה את המכשיר לכל שימוש של העברת מידע, כדי להסוך בסעיות הקראת המידע ובזמן שאורך הדיבור. יבואן: ATG, בית הסכסטיל.

טל שוף

המכשיר המעביר טפסים באמצע לשקרטי וזבמות.

רווה מיקב זה. איכותו היתה ירודה מאוד, ספק ראוי לשיווק, ספק אינו ראוי. אך למרות האכזבה מאותו נקבוק, לא פסקה אצלי הציפיה לפגישה מחודשת עם נקבוק של יקב מזוי. והנה באחרונה הופיע בשבוען ניזחוזיק ושמי־ביקור ביקב מזוי. הבתבה מוקדשת ברובה לעניינים כגון חלוקת לבנון לאיזורי שליטה, 13 שנה של מלחמת־אזרחים ספלישת ישראל היתה בה רק בגדר אפיזודה, וגם – על הקסיים הצנים ועולים מדיי שנה לבנוו את כרם הענבים שבביקעת־הלבנון ולהסיעם לבאזיר, התפלסטות על נושא יין ומלחמה וכו'.

ואולם, נוסף לכך מובא מידע חשוב, שהיה בידי גם ממקורות אחרים, העוור לטרסט במילים את רשת היין. זני הענבים אותם מגדל היקב הם קברנה־סוביניון, פיטיט וסינסו – כולם זנים ארומים. השנים הראשונים איכותיים ואילו השליטי – יינותיו בינונים ומשמשים בדרום צרפת למהילה עם יינות אחרים. הופעת היינות לראשונה בלונדון בשנת 1982 כללה מבחר בצירים משנות ה־40 ואילך, והיא הוכיחה והרגימה כי ניתן לעשות מענבי ביקעת הלבנון האיכותיים יינות מאריכי ימים ומשביחים עם חלוף הזמן. בסיסם העיקרי של היינות הוא ענב הקברנה סוביניון, ממוזג ביינות ענבי הסיה והסינסו ומיושנים בחביות עץ־אלון קטנות ומשובחות. נסיון לתאר את ריחות היין – שהם לב־לבו של היין – עומד על התפתחות הדרגתית של הריחות, כמו שהיין חסוף לאוויר. ריחות היין מעורדים אסרצאיות ומזכירים ריחות של פרחים, תבלינים, פירות ובעיקר ריחות של יער בו צומחים כמהין ופטריות. קביעה אחרונה זו מעניינת ביותר ובדיקתה – יחד עם סעיקמה ותהייה כללית על איכותו – יתאפשרו לי כאשר ידידי אורי שקד, שברשותו נקבוק יין של יקב מזוי, יקיים את הבסחבל לשתפני בסעימתו.

ישראל עשהאל

מבצע! 10% הנחה! למזמינים את כל השלושה 74 ש"ח במקום 82 ש"ח

"מדריך להשגת נשים"

יש לך בעיות במציאת בחורה? אינך יודע איך לחתחיל עם נשיה? אתה ביישן וחסר נסיון אל דאגה – מרגע זה נפתרה הבעיה. "שיטת ה־B.M.S. להשגת נשים" תלמד אותך איך להתגבר על כל בעיותיך באופן התנהגותי (ביהוויריסטי). בתוך 30 דקות תלמד את כל הגישות הנכונות לנשים. משפטי הפתיחה וכל שאר הטכניקות להתחיל עם נשים, שלא הכרת מעולם. שיטת ה־B.M.S. תלמד אותך איך לחקרין סקס במידה הנכונה. ואיך להביא לכך שנשים תשאפנה לחיות בקרבתך. והעיקר, היא תלמד אותך איך, מתי, והיכן לגעת בחן. השיטה תעזור לך להשיג התאמה מוחלטת בינך לבין בת זוגך.

מחיר ושלחו את התחזמנה. ניתן להזמין גם באמצעות: ויזה, ישראכרט, דיינרס, בטל' 052-420927 ניתן לשלם גם במזומן בבנק הדואר חשבון סילוקין 4812912 או בתמחאות דואר.

לכבוד ביוכיזמה (ישראל) בע"מ, מחזיקי הזכויות הבלעדיים של שיטות ה־B.M.S., ת.ד. 87, רמת השרון 47100.

כן, אני מעוניין להרחיב את מעגל חברותי. אני מעוניין בהצלחה בקרב "חמוץ תחלש", הצלחה בממדים שעוד לא חיו לי.

מצרף סך _____ שיק בתמחאה מס' _____ בנק _____

בשלחו לי את "הדרך הקלה להשגת נשים ולהרחבת מעגל הכרותי באמצעות שיטת ה־B.M.S." – 46 ש"ח.

בשלחו לי את "כל הגישות הנכונות לנשים ומשפטי הפתיחה באמצעות שיטת ה־B.M.S." – 17 ש"ח.

בשלחו לי את "כל אזורי חברות המגורלים את התנגדות הראשה לנגע באמצעות שיטת ה־B.M.S." – 19 ש"ח.

בשלחו לי את כל השלושה במבצע – 10% הנחה – 74 ש"ח.

שם _____ כתובת _____ תתיקה _____

אנו מוכנים לקבל את הזמנתכם בטלפון אשמנה, שדיות מלאות מתחיבות המובטחות. אנו אשמה מתנתה לגיל 18 ויכולת הזמנה השבוחות.

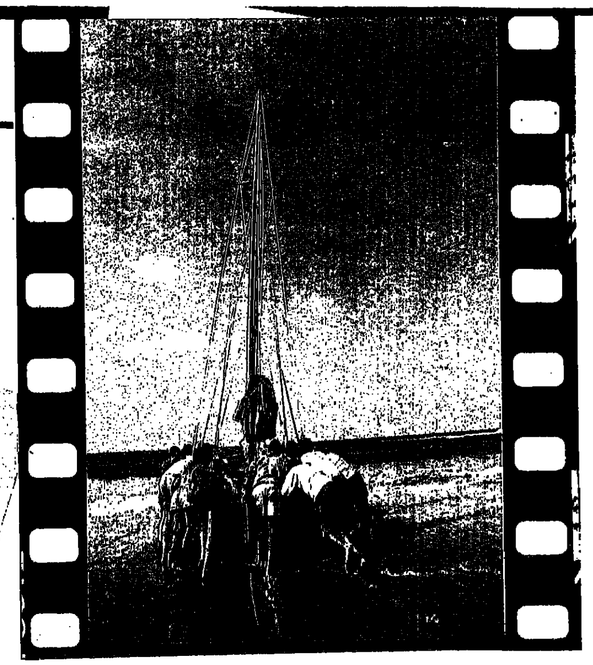

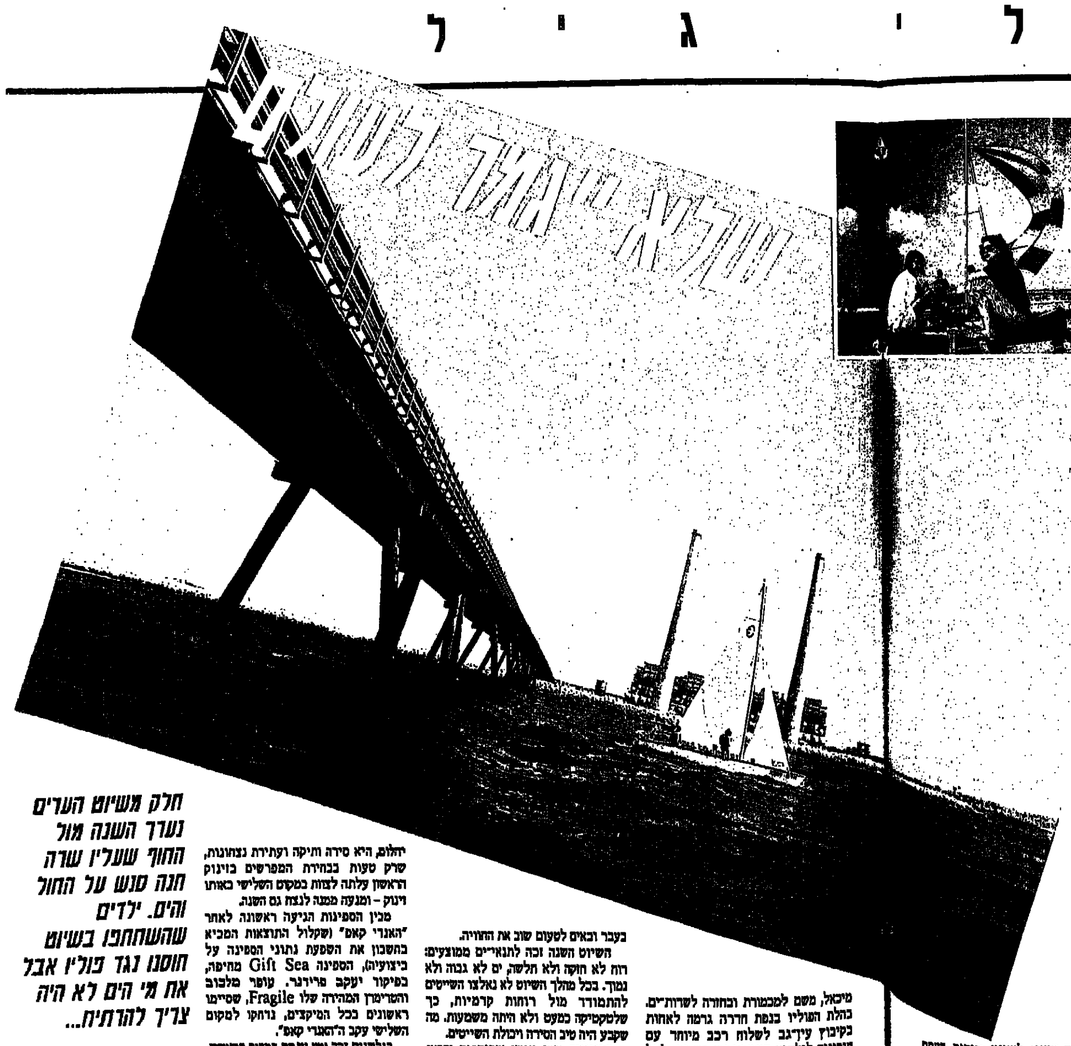

ם השנה יצאנו לשיוט הערים. הפעם הוה מתחיל להפוך לעניין מסורתי אצלנו, וכבר ארבע שנים שאנו באים לצפות בו. אצל השייטים המסורת ארוכה קצת יותר, מתחילה בשנת 1939, בשיוט בו התחרו שלוש סירות בלבד. השיוט הפעם היה ה־37 במניין והשתתפו בו כ־75 כלים. מה שנקרא התקדמות.

בדרך־כלל בערך השיוט מתל־אביב לעכו, או להיפך. הפעם, מסיבות לא לגמרי ברורות, החליטו המארגנים לשנות ולחלק ביום הראשון מנהריה לשרות־ים, ליגת לילה במקום, וביום השני משרות־ים למעגן טיכל, משם למכמורת וכחורה לשרות־ים. כהלת הפוליו בנסת חדרה גרמה לאחות בקיבוץ עין־גב לשלוח רכב מיוחד עם חיסונים לילדים המשתתפים בשיוט, לכל צרה שלא תבוא. את המים ביום, לעומת זאת, לא ובחיחו.

בשיוט הערים משתתפות באופן קבוע סנוניות וספינות (יאכטות), אליהן מצטרפים מדי פעם דגמים נוספים. השנה הצטרפו גלשני הרוח ליום השני. הסנוניות, שהן הסירות המעניקות לשיוט אופיו המיוחד, הן סירות דו־מפרשיות המאויישות בתיכי המערבונים הימיים ברחבי הארץ. לכל סירה מפקד, שהוא שייט ותיק ובעל נסיון, את הצוות מאיישים בני נוער, שייטים ותיקים, ואף מבוגרים שהשתתפו בשיוטים בעבר ובאים לשעם שוב את החוויה.

השיוט השנה זכה לתנאי־ים ממוצעים: רוח לא חזקה ולא חלשה, ים לא גבוה ולא נמוך. בכל מהלך השיוט לא נאלצו השייטים להתמודד מול רוחות קדמיות, כך שלמקמיקה כמעט ולא היתה משמעות. מה שקבע היה מיב הסירה ויכולת השייטים.

בסנוניות שבו אנשי שרות־ים והראו שהתשקעה משתלמת: כמו בחמש השנים האחרונות היו סירותיהם בצמרת, ואף תפסו את שני המקומות הראשונים. זאת, למרות היעדרו של יואל סלע, משתתף ומנצח קבוע, שהתחרה אותה עת בסיאול. ואביק 3, סירה חדשה שזו היתה לה הפלגתה הראשונה, הגיעה פעמיים למקום השני וחכתה במקום הראשון בסיכום הכללי. מיקר עליה רן קרטיירת וצוות נכללו "אסים", לדוגמה אורי מאיר והשייט האולימפי שמשון ברוקמן.

הסירה אדם בפיקוד הג'ינג'י שגיא יהלום, היא סירה חיקה ועתירת נצחונות, שרק טעות בבחירת המפרשים בוינוק הראשון עלתה לצוות במקום השלישי כאותו ויטק – ומגעה ממנה לנצח גם השנה.

מבין הספינות הגיעה ראשונה לאחר "האנרי קאם" (שקלול התוצאות המכיא בחשבון את הספעת נתוני הספינה על ביצועיה), הספינה Gift Sea מהיפה, בפיקוד יעקב פרידנר. עופר מלבוב והטרימרן המהיר שלו Fragile, שסיימו ראשונים בכל המיקצים, נרחקו למקום השלישי עקב ה"האנרי קאם".

בגלשנים זכה שרן עבר במקום הראשון, מתי פרידמן בשני ועמית עבר, אחיו של שרן, בשלישי.

מיותר לציין שהנושאים שהעסיקו את השייטים יותר מכל במשך השיוט היו זכייתם האפשרית בטרליה אולימפית של אנשי שרות־ים יואל סלע ואודי עפיר, ופרשת האחים מורטן ושיוט יום כיפור שלהם – שהיה או לא היה. היה כבר מי שחציע, בהסתמך על העובדה שרוב השיוטים נקראים על שמם של שייטי עבר, לערוך מדי שנה שיוט יום כיפור על סם המורטנים...

חלק משיוט הערים נערך השנה מול החוף שעליו שרה חגה סנש על החול והים. ילדים שהשתתפו בשיוט חוסנו נגד פוליו אבל את מי הם לא היה צריך להודיע...

שי חלמי
צילם: יוסי אלוני

אשר על העיצוב

מרטין סמית, מעצב הבית של חברת אוד', שומר על סודות שיתגלו רק בדגמי המכוניות של סוף שנות ה־80 ושנות ה־90 ונהנה לנהוג גם בפורד מודל 1934. איך מ״יצרים דגם חדש חוך שמירה על פרטים מזהים של הבידמה?

אוליבר גרוב״ צ״לם: מרטין גודרד

יל מתנהג כאילו הוא בעליו של הסטודיו לעיצוב של אודי, במינכן. אבל ביל הוא רק כלב מגזע בול טרייר בריטי, כלבו של מרטין סמית, הנחשב בגיל 36 למעצב המכוניות הבריטי המצליח ביותר, הגם שאת רוב שנות עבודתו בילה בגרמניה. הוא עיצב את אודי קוואטרו המהפכנית, היה אחראי לפיתוח המוקדם של אודי 100, אשר הישגיה האירודינמיים היוו רגם לחיקוי ויש לו נגיעה בכל אחת ממכוניות אודי הנוסעות היום בכבישים. פרטי מעשים אחרים אמשר יהיה לספר רק בחלוף שנת 1990.

כאשר חזר לאודי, לאחר שהות קצרה בב.מ.וו., הקימה החברה בעבורו סטודיו מיוחד, 90 ק״מ ממרכז אודי שבעיר אינגולשטדט. צוות של 10 אנשים שוקד שם על עיצובי החברה לסוף שנות ה־80 ולשנות־ה־90. האווירה כמו־אקדמית, מרוחקת מאולמות הייצור הרועשים. כאן לובשים צורה רעיונות מטורפים שאיש אינו מוכן לרמוז על טיבם. שאל את מרטין על צורתן של האודי העתידיות והוא יָשנה אותך לרובי החברה. ״לשם מה שכרתי מיבנה אנונימי במינכן, תליתי עליו שלט מתמי ועוד אי־אלו מנעולים וסיירתי בשתון אחריהם כדי שעיתונאים ויצרני רכב מתחרים יוכלו לקבל ממני מידע בחינגז״ אומר מרטין סמית. הכלב ביל גימנה עם כותות הכשתון המטפסיים על סודות הסטודיו.

איך נהיה ארם למעצב רכב? ״נולדתי בשפילך ומיד אחר־כך התלטתי לחיות מהגרס רכב״. הערה זו שופכת אור על הנאתו הגלויה מן המורד 1934 האחוזה־לוחמת שלו (״אות מראה אדיר יש לה״), על התלהבותו הבלתי מוסתרת מן הנהיגה באודי 200 קוואטרו, שהעמידה לרשותו החברה ועל התפעלותו מן המורגן המרשה שלו, שעיצובה לא השתנה זה 50 שנה. מרטין היה תמיד משוגע על מכוניות, גם אם לא בבריוק מרגע ניתחו אל העולם. תיבתו אליהן והתלהבותו מתן גולשת הרבה מעבר לתיכנון העתידיות שעליהן הוא שוקד מדי יום בסטודיו שלו. בסלון דירתו הוא מרקד תצוגה מתמרת של דגמי מכוניות, רובן פראי״. הריצפה עמוסה גיגיות גדושות במגזיני רכב מכל העולם. מתוכם מבצבצות אי־אלו חוברות העוסקות בגידול וטיפוח כלבי בול טרייר.

בבית־הספר יעצו לו לרכוש את הדרכון הבטוח ביותר לתעשיית הרכב, תואר מהנדס. אבל במחצית הדרך לתואר, קרא על־אודות קולג׳ האמנויות המלכותי ועל קורס לעיצוב רכב מיוער לבעלי תואר ראשון. ב־1971 נכנס לקורס ד״רשנתי, מצויר בתואר ובמילגה מטעם פורד. בתום שנתיים לא יכלה פורד למשוך את מילגתה והוא נענה להצעת פורשה, אשר מנהל העיצוב שלה פוני לאפין ראה את דגם עבודת הגמר שהכין מרטין.

ליטוש ועבודת־שטח

״זו היתה הזדמנות נפלאה: אפשר לשער מה גדול ההתרגשות התוקפת סטודנט צעיר מהצטרפות לצוות העיצוב של פורשה. אבל הגיוב הראשון שלי היה, בעצם, תחליך לימודים ארוך ומפרך. שנתיים־שלוש בתוך הקרביים של תעשיית הרכב מגבשות, לבסוף, את התיאוריות שלמדת כסטודנט ומביאות אותך להודות בכך שיש דרכי עבודה שונות להחברות שונות. אני זוכר את הפרוייקט הראשון שלי בפורשה: הסילו עלי לעצב כיסוי מגנע מתחת לפגוש האחורי של 911 טורבו, כאשר אז בצבצו עריין שאריות מגנע מתחתיו. עשיתי זאת במיסב מגנון הקולג׳, עם פתחי איוורור וכל השאר. לאמיתו הביט ונרהם: ׳מה לעזאזל עשיתז פה לא בית־ספר לאמנות. זה פורשה. עשיתי כיסוי מטריף ואת־כך הדיעו המחברים להתאים את האביזרים המכאניים לתא המגנע שתיכננתי״.

מקץ שנתיים וחצי חזר לבריטניה והצטרף לסטודיו אוגל, המתמחה בעיצוב מיוחד של רכב מסחרי. עד ש״נלכד״ ב־1977 על־ידי חברת ״ציידי מוחות״ ונשלח כמנהל פרוייקט של עיצוב שנעשה לאודי והגיע למחלקת העיצוב – הדישר למרוייקט ״אודי קוואטרו״. רק לאחר שעלה הקוואטרו על הכביש הוא תמש במה בעצם עסק...

״הנורה הבסיסית של אודי קופה כבר עוצבה ויש פרש, ראש הפיתוח של אודי רצה שהקוואטרו תיראה מאוד מכונית, שוקציונלית, אך כדי שניתן יהיה למוכרה, הועמד לרשותנו תקציב רוח מאוד. לא יכולנו לשנות את צורתה הבסיסית, רק לשנות את רפונות הגוף, כדי שיתאימו למרחק סרנים גדול יותר ולבצע את שאר השינויים המתבקשים מהתנעה 4X4, שתוכנה להיכנס לגוף הקופה. פרוייקט מלהיב, בו מעורבים מאות, בהם הקבוצה שיצרה את המכונית: מנהל פרוייקט, מומחה למערכות העברת כח, מתנדס מנועים, איש שילדה וכך הלאה. אני הייתי אחראי לעיצוב הגוף״.

עבודה בדגמי חימר

באותו זמן עבר מרטין גם על האודי 100. ״ד״ר פיש רצה לדעת איך תיראה מכונית בעלת מקרם גדר נמוך ביותר. הוצאנו הטון זמן על עבודה עם דגמי חימר, שבבתו במגזרת הרוח של פולקסוגן מולפסבורג. זו היתה הפעם הראשונה שאודי החליטה לתת לאירודינמיות עדיפות ראשונה ועליונות בפיתוח דגם חדש. אחר־כך היתה המשימה שלנו להפוך את הדגם למכונית בעלת מראה מתקבל על העין״. ב־1980 קרם מרטין והיה לבנהל המחלקה לעיצוב פנים. ״באותו זמן וכינו לקיתונות של ביקורת באנגליה ובארצות־הברית על העיצוב הפנימי, הצבעים והחומרים הפנימיים של מכוניות אודי. את פנימיתן של אודי 200 ואודי 90 עיצבנו כך שיצינו את אודי בראש מבחינה עיצובית. אני מרוצה בעיקר מכמה פתרונות עיצוביים, שנעשו באודי 90, ובכלל מן האופן, שבו מתקבלים היום עיצובי הפנים שלנו״.

לאחר שד״ר פיש והרטמוט ואריקס, המעצב הראשי של אודי, שוחוו על האפשרות להקים סטודיו חיצוני לעיצוב וחיפשו אנשים להקימו, נתמלאה גם שאיפתו של מרטין להקים עם אנשיו את הסטודיו ״פיתוח־עיצוב מינכן״. ״אנחנו חלק מקבוצת העיצוב של אודי ומקבלים את משימותינו מהאריקס. פעמים רבות, עובדת על אותה המשימה, או כל משימה מקבילה, קבוצת מעצבים נוספת באינגולשטדט. לעומתם, לנו המזל לעבוד על הפרוייקטים שלנו בצורה מאוד מרוכזת, כלי שיטרירו אותנו בבעיות הרחופות של ייצור, כמו, למשל, שינויי פרטים למכונית מכבר רצופות על קווי הייצור״.

הוא מרגיש שאודי 100 קבעה כיוון, כאשר הוא המכונית באה מן הפרופורציות שלה. היא ניתנת ליחוי בקלות מרוחק של 200–300 מטר, שלא כמכונית הארצות כללית כה אופייגית, אלא נשענות בהוותן על פרטים עיצוביים. הירור הבא של אודי 100 הוא אף אתגר גדול יותר בעיניו, משום שהרגם המדש חייב להיות בעל מראה מודרני יותר, אך שניתן עריין ליהני כאודי. לרוגמה, יחידת הפנסים האחורית המרובעת, שבכח המגע הדחבה והשחורה ועליה ארבע הטבעות והפנסים הרחבים. והפרופורציות המסוסרות: הגעה קרמית שפירושה גמון ארוך, הלוי במרחק מן הגלגלים הקדמיים: בסיס גלגלים רחב ושלושה חלונות בצד. כל אלה והפרופיל האירודינמי מעניקים מראה מאוד אופייני״.

בשפת הראיון, מרטין סמית והצוות ברגשים: היום עומר לצאת מן הסטודיו דגם חימר חדש. כמסורת הסטודיו, הם עושים זאת באחוות צוריים משותפת. השיחה, כמו העבודה בסטודיו, מתנהלת באנגלית. חלק מן הצוות הגיע למינכן מאנגליה או מארצות־הברית וגם הגרמנים הצעירים למרו את מלאכת העיצוב בחו״ל. – האם העובדה שאתה נהנה גם במרוגן משלך היא הפגנת נכחותך כאנגלי־יד בגרמניה? סמיח: ״לא דווקא. אבל מה לעשות, שאני אוהב ישנות עם מגע V8 גרולי? והוא נבנס עם כלבו ביל לאודי 200 קוואטרו בצבע ירוק זו ומתיישב על מושב העור כדי להצטלם.

• מתן אוריבילים, מיוחד למעריב ■

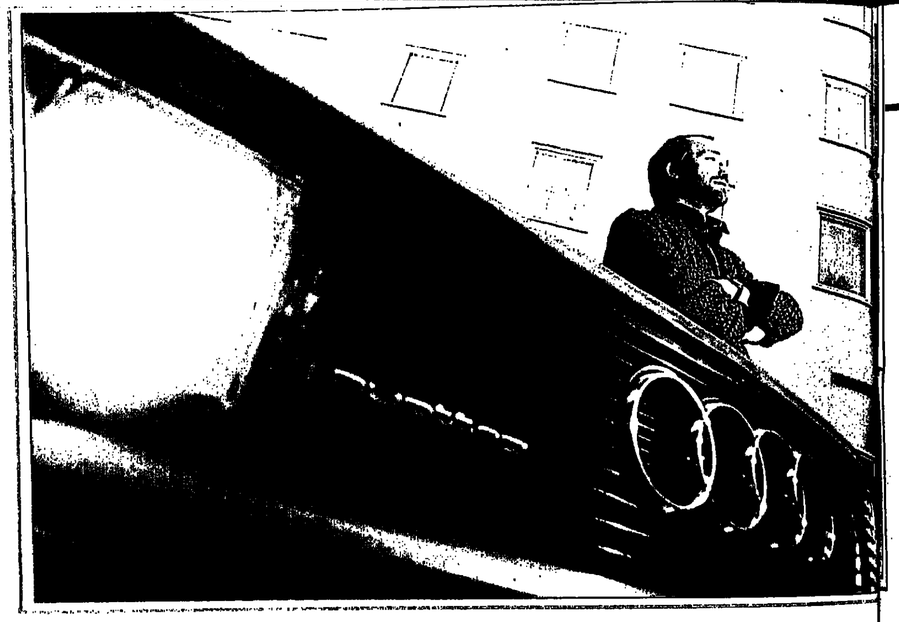

מרטין סמית ואחת מיצירותיו עבודתו.

תשבץ לעניין

תשבץ מספר 98

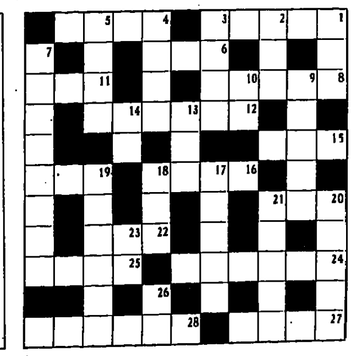

מאונך:
1) עוף רך וצעיר; 4) ציטוט שיר קטנה; 6) קיבוץ בשפלה, מזרחית לרחובות; 8) נגיד בנק ישראל; 11) הצילה את שליחי יהושע; 12) כיבוי עממי לעכבר גדול; 15) שם נרדף לאריה; 16) עריפת תבואה שנקצרה; 19) "שתי ר - "; 20) מאכני האופר של כהן גדול; 22) סכין לגילות; 24) לפי הנראה בסקירה ראשונה; 25) שאריות; 27) סי; 28) חנות המוכרת מצרכים לחיילים.

מאונך:
1) מין כישוף; 2) התקוטטו; 3) אבי מתושלח; 4) הצעה התחתונה בפנים; 5) מלך פרסי קדום; 7) קיבוץ בצר הכביש רמלה־גזרה; 9) עונת הגשמים; 10) זז; 13) הזיפך מ"25 מאונך"; 14) נחר בדרום־אפריקה; 17) רפסודה (כתיב מלא); 18) יום המנוחה; 19) ציפור־שיר שוכנת ארמה; 20) שובל; 21) כלי רכב גדול; 23) יחד; 26) בוטחן.

אהרן כהן

פתרון תשבץ מס' 98

זכו בפרסים: סמל דב לוינסן, צה"ל, עמדים מודלי, מעלה ארומים; יגאל קס, ירושלים; תקוה כהן, צה"ל; מיקי ידזי, כרמיאל; זהר שמאי, תל־אביב; מרדכי בן־אריה, קיבוץ בפר־מנחם.

הערה: מעמעמות שלא יצויין עליבתן מספר התשבץ – לא ישתתפו בהגרלה.

התפרונות צריכים להגיע עד יום רביעי 19 באוקטובר, עם ציון מספר התשבץ על המעטפה, אל: "תשבץ גבר לעניין" "מעריב", ת.ד. 20010, תל־אביב 61200. הפתרונות יתפרסמו בעוד שבועיים. בין המתרים נכונה יוגרלו 5 תקלישים מתנת "הד־ארצי" ו־2 ספרים מתנת "ספרית מעריב".

מעריב

עתון ערב | המערכת: תל אביב, רח' צ'לנוב 2 טלפון 5152 6920 | הנהלה: תל אביב, רח' עזריאלי בית 3, טלפון 5377 | הוסד בשנת MAARIV | מחיר 1.50 ל"י | עורך: ד"ר עזריאל מרליב | המחיר שו"ל

מועצת הבטחון מתכנסת היום כדי לעכב התחדשות הקרבות

ההשייה באו"מ

סגנו לשני שרשים
ועידה הסמוכה האמנה

יוגוסלביה ומאה מפרצנו ג. ב"ריגן — הנוכים הבריטיים הראשים מיהאנים מאד לרכל הסנגתים, אמר לאימו של איתו: "מצטער, אין לי עוד". למותר לציין שאיתו לא שוכבע. הוא ראה עצבעים בידי כל הילדים שמסביבו והקיס של ועקה על כך שרק הוא קופח.

אך אם אפשר עוד לקבל את מחדל הצעצועים בחיוך מסוים, קשה להתייחס בסלחנות לשערוריה הקריה הקרויה לאמרסיי. כנראה שגי המטוסים של החברה אינו מספיק כדי לקיים קו זה, שיש לו ביקור נוסעים נאמן מקרב יהודי צפון־אפריקה המתגוררים בדרום־צרפת ובני משפחותיהם הישראלים של יהודים אלה. אך כיוון ש"אל על" גם לא רוצה לוותר על מקור לארכזב של הכנסות מקו זה, מעבילים אותו בעזרת מטוסי "בואינג 707" מישראל.

המושבים במטוסים אלה צופפו במיוחד ומפנים אליהן נוסעים שעישלו מחיר "אל על", לצד נוסעים המשלמים מחיר טיסת"שבר של מאן דהו. בטיסה למארסיי ב"ג באוגוסט אירעה תקלה. החילה התפוצץ ציגור המים החמים של דוד הקפה. לעיני הצוות הנכנכי שנקרא לתקן את התקלה והנוסעים שעקבו אחרי עבודתם, נתגלו מערכת ציגורות רקובה וחלודה וציור מטבח שהעלה ריח עובש.

שלוש שעות נמשך הסיוט שבו היו נוסעי אותה טיסה למטוס בשמש הקופחת, ללא מיזוג אויר. לאחר שתוקן קומקום הקפה, חתברר שאחר המנועים אינו פועל והיה צורך להוציא את הנוסעים, להעמידם בתורים הארוכים של הנוסעים היוצאים, להביאם למלון בקוקה קולה או במיץ פירות ואין צורך בכל הטירדה של עיכוב המשקאות.

בעייתו של הדייל הזלה כשאחר הנוסעים התחנף וביקש שבית קרח כדי לקרר את כוס הסודה שקיבל הדיעה. לאחר החום המעיק של צריך הוויע של העמידה בתורים שקרטו לעליה למטוס רצה במשקה צונן. הוא ידע כי לצד הציוד והמזון הועמסו על המטוס ברח להעלותן על עגלתו העמוסה.

"את הקרח תקבל אחר כך", היתה משובתו המכנכה מראש של הדייל לנוסע ולמרדנים אחרים. הדייל ידע ש"אחר־כך" פירושו בעוד שעה ויותר, לאחר שיסתיימו חלוקת הארוחות, מדיגת הקפה ופינוי המגשים. עד אז לא יתאפק עוד אותו נוסע מרתן וישתה את הסודה שלו ללא קרח ולא יהיה כלל צורך לסרוח. בכלל, ככל שמתקצר התהליך הקשור בהגשת הארוחה, נותר יותר זמן למכירת המשקאות ויותר המוצרים הפסורים ממכס - תחליף המכטיח רווחים נאים לצוות הדיילים.

אך לפני שנבוא בטענות נגד אותו דייל בטיסה 348 הממונים עליו, שבודאי רמזו לו ש"לא יקרה אסון אם לא נגיש קרח", כדאי שנזכור כי קיץ 1968 היה ללא ספק קיץ קשה לחברת "אל על" ולאנשי צוותה. קיץ של לחץ של נוסעים וידידה בהכנסות. שכן, במקום תיירים מילאו את המטוס יותר ישראלים, המתעקשים לסוס כטיסות הקבוצתיות הזולות.

הישראלים, ובמיוחד כשהם טסים בקיץ עם בני משפחותיהם, הם רגישים יותר ומשמשמים פחות מנוסעים אחרים, הם עמוסים יותר בחבילות ו"מגדנים" שהם רוצים להיכנס לתא הטיס. אך לישראלים יש גם פחות דרישות בנושאי שירות, ועל כן אפשר לזלזל בהם בנושאים פעוטים כמו הקרח. נושאים, המצטרפים יחד לתחושה שב"אל על" "לא שמים" על הנוסעים.

עד כמה "לא שמים" על תגובת הנוסעים ניתן היה לחוש גם בטיסה לצריך, שלושה שבועות לפני־כן, ב"ג באוגוסט, בה חולק מתנות לילדים הרבים במטוס. כנראה שמישהו ביחידה לשירות לנסע, הגה את הרעיון שכראי להעניק מתנות לילדים. שיעסוק אותם בזמן הטיסה ויקלו על הוריהם. אך מישהו שחיה מטנה על ביצוע הרעיון "לא שם קצוץ" על התוצאות, לא בדק את מספר הילדים הרשומים בטיסה והיה סבור כנראה ש"אפשר לחסוך" ולקצץ בכמות הצעצועים. ואולי אף נמצא מישהו שהכניס חלק מצעצועים לכיס.

הוויה אשר תהיה הסיבה, כאשר החל בחלוקת הצעצועים התברר שהוויצע קטן מן הביקוש. כשהגיע הדייל עד איתי בן השנתים, אמר לאימו של איתי: "מצטער, אין לי עוד". למותר לציין שאיתי לא שוכבע. הוא ראה צעצועים בידי כל הילדים שסמביבו והקיס של ועקה על כך שרק הוא קופח.

אך אם אפשר עוד לקבל את מחדל הצעצועים בחיוך מסוים, קשה להתייחס בסלחנות לשערוריה הקריה הקרויה לאמרסיי. כנראה שגי המטוסים של החברה אינו מספיק כדי לקיים קו זה, שיש לו ביקור נוסעים נאמן מקרב יהודי צפון־אפריקה המתגוררים בדרום־צרפת ובני משפחותיהם הישראלים של יהודים אלה. אך כיוון ש"אל על" גם לא רוצה לוותר על מקור לארכזב של הכנסות מקו זה, מעבילים אותו בעזרת מטוסי "בואינג 707" מישראל.

המושבים במטוסים אלה צופפו במיוחד ומפנים אליהן נוסעים שעישלו מחיר "אל על", לצד נוסעים המשלמים מחיר טיסת"שבר של מאן דהו. בטיסה למארסיי ב"ג באוגוסט אירעה תקלה. החילה התפוצץ ציגור המים החמים של דוד הקפה. לעיני הצוות הנכנכי שנקרא לתקן את התקלה והנוסעים שעקבו אחרי עבודתם, נתגלו מערכת ציגורות רקובה וחלודה וציור מטבח שהעלה ריח עובש.

שלוש שעות נמשך הסיוט שבו היו נוסעי אותה טיסה למטוס בשמש הקופחת, ללא מיזוג אויר. לאחר שתוקן קומקום הקפה, חתברר שאחר המנועים אינו פועל והיה צורך להוציא את הנוסעים, להעמידם בתורים הארוכים של הנוסעים היוצאים, להביאם למלון בקוקה קולה או במיץ פירות ואין צורך בכל הטירדה של עיכוב המשקאות.

בעייתו של הדייל הזלה כשאחר הנוסעים התחנף וביקש שבית קרח כדי לקרר את כוס הסודה שקיבל הדיעה. לאחר החום המעיק של צריך הוויע של העמידה בתורים שקרטו לעליה למטוס רצה במשקה צונן. הוא ידע כי לצד הציוד והמזון הועמסו על המטוס ברח להעלותן על עגלתו העמוסה.

"את הקרח תקבל אחר כך", היתה משובתו המכנכה מראש של הדייל לנוסע ולמרדנים אחרים. הדייל ידע ש"אחר־כך" פירושו בעוד שעה ויותר, לאחר שיסתיימו חלוקת הארוחות, מדיגת הקפה ופינוי המגשים. עד אז לא יתאפק עוד אותו נוסע מרתן וישתה את הסודה שלו ללא קרח ולא יהיה כלל צורך לסרוח. בכלל, ככל שמתקצר התהליך הקשור בהגשת הארוחה, נותר יותר זמן למכירת המשקאות ויותר המוצרים הפסורים ממכס - תחליף המכטיח רווחים נאים לצוות הדיילים.

אך לפני שנבוא בטענות נגד אותו דייל בטיסה 348 הממונים עליו, שבודאי רמזו לו ש"לא יקרה אסון אם לא נגיש קרח", כדאי שנזכור כי קיץ 1968 היה ללא ספק קיץ קשה לחברת "אל על" ולאנשי צוותה. קיץ של לחץ של נוסעים וידידה בהכנסות. שכן, במקום תיירים מילאו את המטוס יותר ישראלים, המתעקשים לסוס בטיסות הקבוצתיות הזולות.

הישראלים, ובמיוחד כשהם טסים בקיץ עם בני משפחותיהם, הם בקוקה קולה או במיץ פירות ואין צורך בכל הטירדה של עיכוב המשקאות.

בעייתו של הדייל הזלה כשאחר הנוסעים התחנף וביקש שבית קרח כדי לקרר את כוס הסודה שקיבל הדיעה. לאחר החום המעיק של צריך הוויע של העמידה בתורים שקרטו לעליה למטוס רצה במשקה צונן. הוא ידע כי לצד הציוד והמזון הועמסו על המטוס ברח להעלותן על עגלתו העמוסה.

"את הקרח תקבל אחר כך", היתה משובתו המכנכה מראש של הדייל לנוסע ולמרדנים אחרים. הדייל ידע ש"אחר־כך" פירושו בעוד שעה ויותר, לאחר שיסתיימו חלוקת הארוחות, מדיגת הקפה ופינוי המגשים. עד אז לא יתאפק עוד אותו נוסע מרתן וישתה את הסודה שלו ללא קרח ולא יהיה כלל צורך לסרוח. בכלל, ככל שמתקצר התהליך הקשור בהגשת הארוחה, נותר יותר זמן למכירת המשקאות ויותר המוצרים הפסורים ממכס - תחליף המכטיח רווחים נאים לצוות הדיילים.

אך לפני שנבוא בטענות נגד אותו דייל בטיסה 348 הממונים עליו, שבודאי רמזו לו ש"לא יקרה אסון אם לא נגיש קרח", כדאי שנזכור כי קיץ 1968 היה ללא ספק קיץ קשה לחברת "אל על" ולאנשי צוותה. קיץ של לחץ של נוסעים וידידה בהכנסות. שכן, במקום תיירים מילאו את המטוס יותר ישראלים, המתעקשים לסוס בטיסות הקבוצתיות הזולות.

הישראלים, ובמיוחד כשהם טסים בקיץ עם בני משפחותיהם, הם

לטוס "אל על"...

טיסה ב"אל על" משאירה רושם שבנושא השירותים "לא שמים על הנוסעים". מה בתאום יתחצף נוסע ישראלי ויבקש קוביית קרח לצנן את הסודה? רישומי מסע לא מחמיאים, משלוש טיסות קיץ.

יובל אליצור

כוונות צבאית מוגברת

בת-זיקוק

הוחרם

גנבים שהצטיידו באוכל ביום כ"

גנבנו בדים

הנוסח המלא של דו"ח ברנדוט

„אם יהיו שינויים בתכנית ברנדוט—לטובת היהודים יהיו"

מ. שרחוק ייבגש היום עם צ'לדרים

תמרונים ערביים להשהות את הויכוח הארצישראלי

צבאללה עומד בהתנגדותו לממשלת עזה

נכשל מאמץ ברית נואש למנוע הכרה בממשלת עזה

המצרים סבורים שרוסיה תכיר בממשלת־עזה

המאבק על שתיד תעשיית היהלומים בישראל

נציג התעשיה אהרונגרדית תומך בעמדת ע. בן עמי

ראש סוריה

מבקרים בחזית

שביתת הכורים

בצרפת—מסתיימת

„עלית"

הגדילה הנוה

הזדמנות חד פעמית

רוצים להחליף

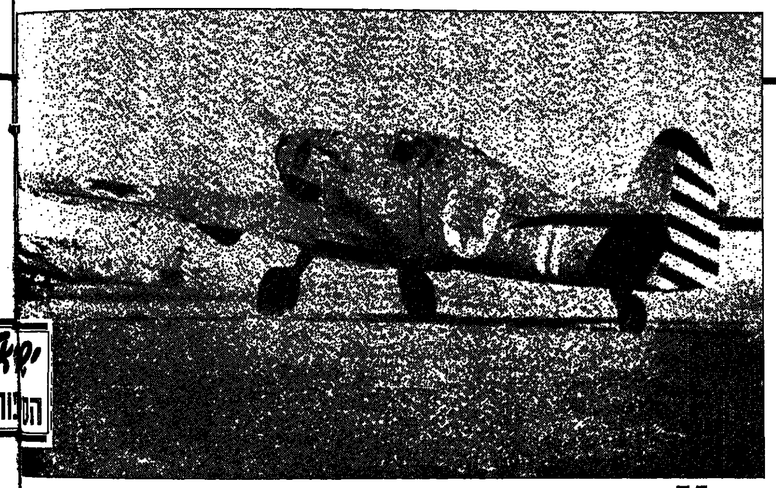

ממטוסי הקרב הראשונים של חיל האויר

חיל על הגובה

ל"מבצע אבק" של חיל האויר היה תפקיד חשוב ביותר לקראת העימות הגדול של "מבצע יואב" לשחרור הנגב, באוקטובר 48'. בטאות גיחות מבצעיות ובהמשך לוחמים ויצר חרם: החיל להצלחה המבצע והמשך לעשות חיל עד סוף מלחמת העצמאות, גם נגד הבריטים.

סופר "מעריב"

העמודים הראשונים של "מעריב" לקוחים מהשבוע שבין ה־10 ל־16 באוקטובר 1948.

המיסרים שמאחורי הכותרות נמתבו, נחלקם, בימים אלה, או ובמבו, בלשונם, מעתונני השבוע, לפני 40 שנה.

עורכים:
תודילה עופר
משה לדר

עיצוב: שמי דגן

ד חום מבצע אבק ביצע חיל האויר למעלה מ־400 גיחות, הטיס לנגב כ־1700 איש וכ־2200 טונות של ציוד, מזון ונשק, והעלה מן הנגב כ־ 3200 איש, כולל כל לוחמי חטיבת הנגב התשושה. כתוצאה ממבצע אבק היה הנגב מוכן לקראת המתקפה הגדולה של מבצע יואב.

במבצע יואב, באוקטובר 1948, כבר היה כוח האויר הישראלי גורם חשוב בתכנון המבצע. הכוח האווירי שכידי צהל איפשר כבר פעילות עניפה ומרשימה. זו הפעם הראשונה תוכנן לאפשר לחיל האוויר להקרים מתקפה יבשתית במהלומה מן האויר. הכוונה היתה שבליל המתקפה, ב־15 באוקטובר לפנות ערב, יתחיל חיל האוויר להפציץ מטרות של המצרים ויתרכז, בין השאר, בשדה התעופה באל־עריש, שם רוכזו רבים ממטוסי הקרב של מצרים.

הפעילות האווירית של ישראל בוצעה הפעם מתמישה בסיסים. מטוסי הקרב רוכזו מהבסיס שליד הרצליה, מטוסי המצאה ברמת־דוד, מטוסי תובלה בעקרון ומטיים המטוסים הקלים בשני בסיסים – שדה דב ושדה רודים. היה זה המבצע שבו ביצע חיל האוויר את מספר הגיחות הרב ביותר – 239 גיחות מבצעיות. בסך הכל הטיל על האויב כ־150 טונות מצאות במבצע יואב.

המבצע נועד להפוך את המצב בנגב על פיו – להשמיד את הכוח המצרי ולהסיר את הסיתות. במהלך המבצע ותתקפו באר־שבע, חוליקאת, גוגל, עזה, כיס פאלוג'ה וכן שדה התעופה אל־עריש. רוב מטוסי חיל האוויר השתתפו בהמצאות, החל במבצרים המעשפים הכבדים, דרך הראקטורות ומטוסי הקומאנדו, שתוסבו למפציצים לשעה, הראשונים והאחרונים, וכלה במטוסים הקלים. מטוסי הקרב תקפו אף הם מצאות ובראקטות, צלפו מתותחים וליוו את המפציצים בדרכם למטרה.

התכנון היה טוב יותר מכל המבצעים שקדמו לו, אך גם הפעם היו תקלות לא מעטות: מטוסים איחרו להגיע למטרותיהם: מצאות נפלו לים ופגעו במטרות אחרות.

שדה התעופה אל־עריש נפגע פעמים מספר וכמה מהמפציצים המצריים לא יכלו לחמריא. המטוסים הקלים, שתקפו בעיקר בלילה, השיגו הצלחות רבות יותר במבצע יואב מאשר המטוסים הכבדים: הם ריכזו התקפותיהם בשעות החשיכה.

טייסים נפלו בקרבות

התחולל גם קרב אוויר ומטוס פיוריי, שהועבר מחיל האוויר העיראקי למצרים, הופל לים התיכון. המקרה אירע ב־19 באוקטובר, מעל לאיזור שבו התחולל קרב בין אוניות מלחמה מצריות לישראליות. אותן יום איבד חיל האוויר הישראלי את אחד מטייסיו המעולים, מי שנמנה עם המפקדים הראשונים של טייסת הקרב הראשונה, מרדי אלון, וזאב בטטוס מפרשמיטו שלו מתקיפת טור שריון מצרי בדרום כאשר נפגע באש נ.מ. הצליח להגיע במטוסו עד הרצליה אך בגיחתו האחרונה התרסק המטוס ומרדי נהרג.

מאמץ מיוחד עשה חיל האוויר בהמצאת המשטרה המבוצרת בעיראק־סואידן, מדרום לנגבה ובתוך כיס פלוגה, שם התבצרה יחידה מצרית. שוב ושוב ניסו המטוסים לפגוע בה. במקום זה נפלו שלושה טייסים בעת אחת הגיחות ב־20 באוקטובר, כאשר מטוסי בוסיאיר תקפו את תחנת המשטרה. אחר המטוסים נפגע ביעף הראשון שלו. ניתנה לו הוראה לשוב, אולם הטייס החליט משום מה לא להישמע וחזר לתקוף. הפעם הופל באש הנ.מ. המצרית והתרסק מעבר לקווים. שלושה צעירים שהיו במטוס, כולם בני 25, שרתו כטייסים במלחמת העולם השניה. ביניהם היה נוצרי אחד, ליאוצרד פוצ'ט, יליד קנדה שהיסיס את המטוס. ליאונרד התפרסם כטייס של בעלות חברת שחפיל את המטוס הגרמני האחרון במלחמת העולם השניה. כאשר פרצה מלחמת השחרור הפתיע את משפחתו בהברחה שהוא מפסיק את לימודיו באוניברסיטה כדי לטייע לעם היהודי. שני האחרים היו יהודים: סמנלי אנדריוס מניו־יורק, בן למשפחה מתבוללת שהקריבות באר־ישראל עודדו בו לפתוח את הזיון יהודי ודב שוגרמן, יליד לונדון, ששירת כנוט במלחמת העולם השניה בחיל התעופה המלכותי.

חיל־אויר נקרא מחדש לחזית

הלפו רק ימים אחדים מתום מבצע יואב וחיל האוויר נקרא לטייע בצפון הארץ. הפעם היה זה מבצע חירום לשחרור חלק ניכר מהגליל. מספר הגיחות במבצע זה לא היה רב, אולם לחיל האוויר בוצע תפקיד חשוב בעקרון ומטיים המטוסים הקלים בשני בסיסים – שדה דב ושדה רודים. היה זה המבצע שבו ביצע חיל האוויר את מספר הגיחות הרב ביותר – 239 גיחות מבצעיות. בסך הכל הטיל על האויב כ־150 טונות מצאות במבצע יואב.

המבצע נועד להפוך את המצב בנגב על פיו – להשמיד את הכוח המצרי ולהסיר את הסיתות. במהלך המבצע ותתקפו באר־שבע, חוליקאת, גוגל, עזה, כיס פאלוג'ה וכן שדה התעופה אל־עריש. רוב מטוסי חיל האוויר השתתפו בהמצאות, החל במבצרים המעשפים הכבדים, דרך הראקטורות ומטוסי הקומאנדו, שתוסבו למפציצים לשעה, הראשונים והאחרונים, וכלה במטוסים הקלים. מטוסי הקרב תקפו אף הם מצאות ובראקטות, צלפו מתותחים וליוו את המפציצים בדרכם למטרה.

התכנון היה טוב יותר מכל המבצעים שקדמו לו, אך גם הפעם היו תקלות לא מעטות: מטוסים איחרו להגיע למטרותיהם: מצאות נפלו לים ופגעו במטרות אחרות.

שדה התעופה אל־עריש נפגע פעמים מספר וכמה מהמפציצים המצריים לא יכלו לחמריא. המטוסים הקלים, שתקפו בעיקר בלילה, השיגו הצלחות רבות יותר במבצע יואב מאשר המטוסים הכבדים: הם ריכזו התקפותיהם בשעות החשיכה.

יציאת השנה הראשונה
הסיפורים שמאחורי הכותרות

כבר המתין המבצע הגדול השני של פרק הסיום של מלחמת השחרור – מבצע חורב. במבצע זה, שהחל ב־22 בדצמבר, היה שיא במספר ההמצאות שהוטלו על האויב: 266.5 טונות מצאות ב־243 גיחות מבצעיות. שוב הופצץ שדה התעופה המצרי אל־עריש והפעם על־ידי מטוסי בי.17.

קרבות אחרים התחוללו באוויר במהלך המבצע. ב־28 בדצמבר הפילו שני ספיטפיירים ישראליים שני מטוסי קרב מסוג פוקר של חיל האוויר המצרי. ב־5 בינואר הפילו פיאט מצרי נוסף ופגעו בשני.

ב־7 בינואר 1949 התחולל הקרב האווירי המפורסם בין מטוסי חיל האוויר הישראלי לבין מטוסי חיל האוויר הבריטי, שבעת ההיא היו לו עדיין בסיסים ליד תעלת סואץ במצרים. הבריטים הובסו בשתי סדרות של קרבות אוויר. ארבעה ממטוסיהם הופלו בקרבות אוויר ומטוס ספיטפייר בריטי נוסף הופל באש מהקרקע.

הבריטים הירבו לשלוח מטוסים מבסיסיהם במצרים לעבר הנגב לשיטת סיור וצילום. ממשלת ישראל החליטה לא להתיר את הדבר, למרות שדובר במעצמה עולמית בימים ההם. היה חשש שצילומי האוויר יועברו לערבים. בראשית דצמבר הוחלט, איפוא, לאורב למטוסי הצילום הבריטיים. המטוס הראשון שנועד לכך היה מטאמאנג אמריקני, ששניים דוגמתו הובאו לישראל. מטוס הצילום הבריטי צילם באיזור הצפון. המוסטאנג, שאותו הטיס טייס המחיל ויין פיק, רלק אחריו הבריטי בלב ים – שם פגע בו והפילו.

ב־7 בינואר התחולל הקרב הגדול מעל לנגב. כוחות צהל חדרו אז קילומטרים ספורים לתחום סיני וחברטים תבעו באולטימטום, שצה"ל יסוג. ב־9.30 בבוקר סיירו שני מטוסי ספיטפייר ישראליים באיזור אבו־עגילה, כאשר לפתע הבחינו בשתה מטוסי ספיטפייר הבאים מולם. היה ברור שמרובר במטוסים זרים מאחר שהישראלים לא סמו בקבוצות גדולות כל כך. הקרב האווירי היה קצר והטייסים פ. גולדין וי. מקאלדיר פגעו בשניים מהמטוסים הבריטיים והפילום.

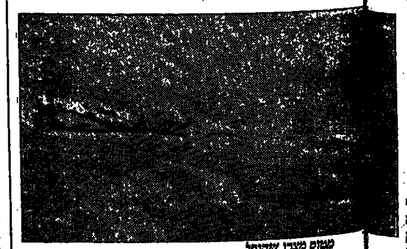

מטוס מצרי שהופל

עוד אלה מרוחים לטייסת כי פגעו כנראה בשני מטוסים בריטיים. הגיעה ידיעה מסיני שכחוות הקיקע של צהל פתחו באש לעבר מטוסים בריטיים שהמציגו את הכוח הישראלי ופגעו באחד מהם והפילו אותו. בשעות אחרי הצהרים המוקדמות היה הקרב השני: הפעם יצאו למסדול ארבעה מטוסי ספיטפייר ישראליים ובהם הטייסים ביינקבס, דאנגנום, עזר ויצמן וביל שוורדר, שני ישראליים ושני טייסי מחיל.

היתה זו הפעילות הקרבית האחרונה של חיל האוויר במלחמת השחרור. ■

ניזב הכתוב לעיל מבוסס על דברי יחיל האוויר" בסידרת "צהל בחילוי, אנציקלופדיה לצבא הלבמחון, מאת זאב שיף, שיצא בסמנו כמצאות "רבבים" במחדורת "ספרית מעריב" החלק על "שמנים נקיים", אלבום 40 שנה לחיל האוויר, בהוצאת משרד הבטחון ומעריכת אזרחן לשחרות).

החיילים מתכוננים לחיים אזרחיים

יש כבר סימנים ראשונים שחיי הצבא הופכים למפעל הכשרה אחד ענקי לקראת יומת השלום, לקראת חיים אזרחיים תקינים שכוא יבואו אף אם יתמהמהו. ההפוגה נתנה הזדמנות ואפשרות ליצור צרכים רבים, שכחמוון הקמת צבאנו הצעיר אי אפשר היה לראות להם. עתה מתחילים לחשוב גם על העתיד, כשחיילינו ישתחררו וותיקים ותרשים שזה מקרוב באו, ישתלבו שוב במפעל הבנין הגדול העומד לפנינו. הוגים מחשבות ורעיונות, כיצד להכשיר אלפים ורבבות לקראת העתיד, מבלי שהכוונות הצבאית בהווה תיפגם אף במשהו, איך לשלב רויכות מלחמתית בהדרכה לחיי יצירה אזרחיים.

עוד לא נמצאה הדרך ועוד לא עובדה תכנית מפורטת. החומר האנושי מגוון ושונות ומשונות הן האפשרות האיסיות של כל חייל וחייל ומה שמתאים לבני הגיל הצעיר אינו מתאים לגיל היותר מבוגר. התכונות, ההכשרה והאינטלקט האישי אף הם קובעים. לעת עתה יש להסתפק, איפוא, בעיקר בחקירה ודרישה, כדי להביר את החומר האנושי ולעמוד על טיבו ועל שאיפותיו. אמנם כבר היום מכוונים את השאיפות לקראת מסרות מסויימות וכבר כיום מסתמנת לפחות מטרה אחת ברורה והיא – ליישב חיילים משוחררים ומשפחותיהם בישובי־שדה.

אחרי מלחמה זו יהיו התנאים הכלכליים והקונינקטורליים שונים לגמרי. יהיה צורך לאכלס שטחים נרחבים והמדינה תעמוד אף היא לצדם של המתיישבים, יחד עם המוסדות המיישבים, הקרן הקיימת וקרן היסוד. הצלחת מפעל ההתישבות של חיילים משוחררים תלוי, כמובן, במידה רבה גם באיזה שביחידות וביחסם של החיילים עצמם. בגרוזי הפלמ"ח ובגרנ"ע בא ה"יחס" מאליו – שם שוררת אוירה ויעוכית תלוניה. ביחידות אחרות צריך ליצור את האוירה וצריך להמריץ את המחשבה ולמזמנה לאפקים ממיגים.

לומדים מקצועות

חיי הצוותא בצבא יוצרים ערכים אנושיים חדשים, שיהיו לתועלת רבה למדינה. ובלי משים לומדים חיילים רבים גם מקצועות, שיהיו להם לתועלת בחייהם האזרחיים. חיילים רבים עוכרים במפרדים, בתי חולים, מכבתים, בבתנות ובסדותים ואמנו ניכר מהם יוכל לעשות שימוש ביריעות שהוא רוכש לו, אף כשובו מהצבא לביתו. יש חיילים הרואים ברכה בהודמנות זו הניתנת להם.

אין הכשרה מקצועית מתוכנת ומכוונת. על הכשרה כזאת אי־אפשר לחשוב בתנאי מלחמה. נדבר אחר בלבר עוסקים במכוון – בהכשרה רוחנית. אלפי חיילים לומדים ומשתלמים בעבריית. ותוך כדי לימוד הספה העבריית עורכים הרצאות בספות שונות, כדי להקנות לחיילים ידיעות על חיי המדינה וכן ערכים ציוניים. מקרבים את הלבבות ומקרבים את המוחות. ומכשירים את חיילינו לקליטה רוחנית חברתית בחיים האזרחיים של מדינת ישראל.

מי יתנגד למאסר ?...

הקצינה ציפורה פ', מפקדת חטיון הנחש במשטרה ש"י: "משמאל) עובדת במשרדה עם מזכירתה ענה שניאורסון

מעריב

עתון ערב

המערכת: תל־אביב רחוב צ'לנוב 2 טלפון 3452 4920
המנהלה: תל־אביב רח' אחות בית 3 טלפון 5377

סניף בחיפה: רח' ביאליק 8

סודר בדפוס מפר צ'לנוב 2
נדפס בדפוס הוצ' כנים תל־אביב רחוב דיזנגוף 22

חתום: דד. עוזיאל מרליבר

המנהל: סומיל

הלגירן מפגיז עמדותינו בחזית לטרון

בנגב עקבו הקרבות: — שלל רב נפל אתמול לידי צבאנו

קמרות צבא ישראל כבר אמצען ובמרוב. צמצנית. מחרחית לאמצון ומפגיר לפגיע ראמלה. הושגו חבו. קר בשקה הלכו לי־ הוחתי הלגיון חקרבי. בכמה חיילים ישראליים נפגעו.

תבוקר לא נתקבלו ידיעות על פעולות צבאיות בגנב. כפי עדות שרטו מפגיזי הלגיון בכבר אמצען ובמרוב. צמצנית. מחרחית לאמצון ומפגיר לפגיע ראמלה. הושגו חבו. קר בשקה הלכו לי־ הוחתי הלגיון חקרבי. בכמה חיילים ישראליים נפגעו.

תבוקר לא נתקבלו ידיעות על פעולות צבאיות בגנב. כפי עדות

עצורי לח"י הועברו מיפו לעכו

בן־גוריון אצל וייצמן

— מאת פוטרנו —

ראש הממשלה ד. בן־גוריון נפגש הבוקר בהרחבות לשיר וחה רשמית ראשונה עם נשיא המדינה, הד"ר חיים וייצמן. עתותו ויין מדריכים. כי נפגי שם. ידיעו בשאלת הסמכויות ובשדות פעולתו של נשיא המדינה.

נציג סוריה באו"ם נפגש עם נציג רוסיה

בוריא [illegible] כי חוך כלי המשבר [illegible] לבנון. את הסדרת הנגב מבחינה [illegible] עם נציגי אמריקה בראשות [illegible] מרכז ציבורי בשאלת א"י.

600 שולים

600 עלים הגיעו הבוקר ל־בנמל חיפה.

קנס לחנוני מכלת שלא הציגו מחירים

4 החנוני בתיה בחיפה ע"י בית המשפט לסכומים בסמרות בגנון אי הצגת המחירים על בסרבים. ע. בר־בר בנו בלב ל"י. אז חיפיים מאמר. מ. מלוגיר — 25 ל"י. דוד ויכ־שמן — 40 ל"י. פינה אפרונבין — 30 ל"י.

דירות מפוארות

בנות 3 — 1 — 2 חדרי חדרים ומחדרים
יסאיריה בבית משותף
בשדרות חן 17
למכות בשעות בשעות
6.30—11 ב־4.30—6.30 בערב

מפקד האוכלוסיה

מתחנות להרשמת הבמשרת יוכל כל אדם להגיע את תעודותיו. יפי רבינו. אצל אחד הצמנים בת־א

אדיבון הצמנים בתל אביב

צלמניה "י. בנאר"

תל אביב. בנגין הרוחב הכיכר

חתנת צלום ישן רשום התושבים

קבירה משובחת פינות 20 אות בחמיר הרגיל.

עצורי לח"י הועברו מיפו לעכו

עצורי לח"י הובאו הבוקר בסיירת ביפו ותו־ריישות: א) לצאת מקבוצות בנות 3 אנשים. ב) לתת לי־חיינים לקרוב חישרש שהיכו בחוקי. הקצרים קיבלו את הדריישות ויצאו ללא הטלעיטות נוסף לפני נציגים של מפגרים בשעה 5 בבוקר. הי־תנה להם עותה עד שעה 6.15 נגד שמשות הדרום ובני חפגרים ש־מה לחתוך

סרטים שלא תוכלו לראות בשום מקום אחר

הד ארצי וידאו מציגים:

הסרט הישראלי החזק שייצג את ישראל ב-20 פסטיבלים בינלאומיים. להזכר בימים הטובים.

סידרת היוקרה לפי ספרו הידוע של סקוט פיצ'ג'רלד. אלבום כפול.

3 פרקי הקומדיה המטורפת עם ג'ון קלז. אסור להתפיץ.

קומדיה קנדית משובחת. לכל אחד/אחת המתפרנס/ת את הנבר/תאשה האידיאלי/ת.

סרט המשך ל"החלום שבכתר". הסרט עטור הפרסים שלא ראית בטלויזיה.

ביא ותלמד איך פועל הלמוסד. מתח ופעילה ברמה גבוהה.

אולי אחד הסרטים המפחידים ביותר שנעשו מעולם. לבעלי עצבים חזקים.

לילדים - הגרסה המצוירת של רמבו. דובר עברית.

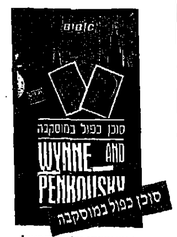

מותחן אמיתי על פרשת ריגול אמיתית ונועזת של המוסד הבריטי.

סידרת החמשך המעולה ל"אלמנות". נשות פושעים שנהרגו, ונחמות להשלים אות מה שבעליהן התחילו. אלבום כפול.

הד ארצי וידאו

קח סרט טוב לשם שינוי

מופץ ע"י. החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ
רח' החילזון 4, רמת-גן. טל. 03-7525654

קום והתהלך

יואל רפל

לבנות ולהיבנות

אנו באנו ארצה לבנות ולהיבנות בה – כך שרו חלוצי העליה השניה. צעירים של היום, הבאים לארץ מארה"ב, צרפת או ברזיל מוצאים כי החלוציות פסה, ההגשמה נעלמה, ובתיסכולם אורזים את צרור מטלטליהם וחוזרים לארצות מוצאם. במציאות זו חש אוזרין בוצר, עולה חדש מארצות־הברית שהחליט "לעצור את העולים מלשוב לארצותיהם", כלשונו. בכוח רצון בלתי־שגרתי, בהתמדה תוך מאבקים ברשויות רבות, הקים את פרוייקט "לבנות ולהיבנות", בו בונים ומשפצים צעירים מהגולה את טימטאות צפת.

העוסע ברחובות עיר המקובלים לא יכול שלא לראות את הצעירים, לובשי פרבלי עבודה, הדובר בעיקר אנגלית והנעים ממקום למקום במהירות. לכל אחד מהם משימה, כפני כל אחד מהם תוצר אחרי. עבודת הקבוצה המונה 30 איש המתחלפים פעמים־שלוש בשנה מתחילה עם בוקר. בהדרכתו של חיים פרגין, מנהל עבודה ודור ששי בצפת הם לומדים את תורת הבנייה, השימוש בפטיש ובמסמר, החקנת קונסטרוקציות, יציקת גג וריצוף חדרים. במרוצת שנות הפעלת המוכנית התגבשו

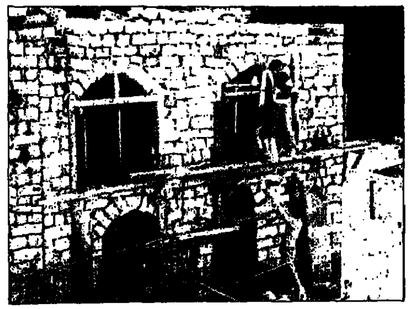
צעירים משפצים את העיר העתיקה של צפת ומיישמים את הכישרון "לבנות ולהיבנות" בפרוייקט הנשא שם זה.

מסגרות פעולתה והורחבו מעבר למטרה היסודית – שיפוץ בתים בעיר העתיקה של צפת. חיים ולך, מרכז הפעילות: "עובדים בשיפוץ, מנקים, מסיירים ומתקנים בתי קשישים, מטפלים בעולי אתיופיה ועוזרים בבית החולים של צפת". כל פעילות "לבנות ולהיבנות" נעשית בהתנדבות ללא שכר ובוכוחה העיר העתיקה של צפת תיראה תוך שנים אחדות שונה מכפי שהיתה.

מוזיאונים בקיבוצים

בפעל היחיד של אלי שילר, המוציא לאור, המתרגם והעורך של הוצאת אריאל ראו אור בחודש האחרון פרסומים שלא היו מביישים בתי הוצאה גדולים ועשירים. לדוגמה, מדריך למוזיאונים בקיבוצים. אף שהקיבוצים מהווים רק 3% מהאוכלוסיה בישראל, הוקמו

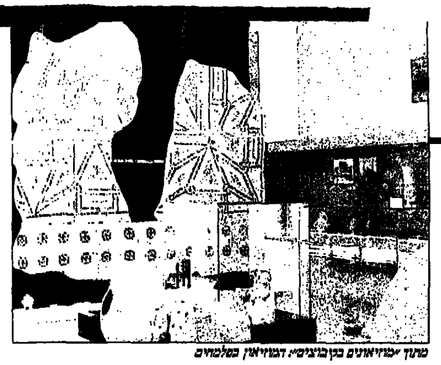
מרגע שמוזיאונים בקיבוצים, המוזיאון במלכתחילה

במסגרתם 70 מוזיאונים, יותר מסך הכל של המוזיאונים בארץ. תופעה ייחודית, ראויה ללימוד מבחינה סוציולוגית־תרבותית, במיגוון נושאים והיקפי מדהימים של אוספים בארכיאולוגיה, טבע, תרבות חומרית, אמנות, תולדות היישוב, השואה, יודאיקה ועוד. העיון במדריך מלמד מה מחמיצים אם לא מבקרים.

■ ועוד פרסומים:

במסגרת אריאל – כתב העת לידיעת ארץ־ישראל, פורסמו גם החוברות אתרים ומקומות בארץ ישראל, אוסף מאמרים ומחקרים בידיעת הארץ וארץ־ישראל ואתריה בתיאורי עולי רגל מטמלמים. לבד מהתעבות פרסם שילר את ירושלים העיר הקדושה, ספרו הקלאסי של הקצין הבריטי צארלס וילסון, זה שנים רבות מהפופולריים שבספרי המסעות, שעד היום טרם נתפרסם בעברית ורק תמונותיו הופיעו כמעט בכל ספר שהוקדש למאה ה־19. שילר תרגם את הספר של קצין הנדסה הבריטי, אשר על שמו קשת וילסון שבטחל המערבי.

מסלולים

מסגרת ספריית יהודית – טייל בעצמך (על־שם יחודית גולדמן שעבדה במחלקת ההדרכה של החברה להגנת הטבע) כבר הוציאה "החברה" יחד מ־90 דפי מסלול האחרונים ביניהם כפר תבור, אילגיה וסג'רה: שמורת הרן; הרטוב; ויה דולורוזה בעיר העתיקה; קברי נחל קידרון; רחוב הנביאים. סידרה קומפקטית ונחמה, בצבע, עולה מסס פרוטות.

סידרה אחרת – דפי הדרכה, למסלולים שהוכנו עליידי אנשי בתי־ספר שדה, על דפי פוליו, בצורה פשוטה וזולה ולדוגמה, צפת בתש"ח (23 עמודים); גבעת השומר באיזור כפר סבא; ארץ המירדפים בביקעת הירדן; אתרים בדרך ירושלים־שער הגיא; תל מנה; גני רמת הנדיב.

זר פרחים לטדי

ומה שאין דבר בעולם המצטלם יפה יותר מגינת פרחים פורחים. לעיתים היפה הוא בלתי־נראה והמכוער הוא הנגלה. ואז באה המצלמה. כך קרה לגינתיה של ירושלים שרק מעטים נתנו דעתם לחוות ביופיין ולהתענג מריחותיהן. ממון ירושלים לחקר ישראל פרסם לכבוד שנת ה־20 לאיחוד העיר את הספר גני ירושלים. בספר, שעיד שמעון ביגלמן וצילם באופן מרגש ומרתק נח פולברג, מובאים צילומיהם של 70 גנים בירושלים: עירוניים, שכונתיים, גני רקע, גנים בבתים פרטיים, גני מוסדות, שמורות נוף. הוכחה לאימרה "עשרה קבין של יופי ירדו לעולם – תשעה נטלה ירושלים ואחד העולם כולו". הספר, בהוצאת בית ההוצאה הירושלמי, מוקדש לטדי קולק, וכי מי ראוי ממנו לספר שכזה?

גן שורה בגני ירושלים